ግብረሰዶማዊነት
እና
የሴቶች «ክህነት»
በቤተ-ክርስቲያን እይታ

ሁለተኛ ዕትም

በቅዱስነታቸው ብፁዕ አቡነ ሺኖዳ 3ኛ
የኮፕቲክ ቤተ ክርስቲያን ፓትርያርክ

ትርጉም

በቀሲስ ተስፋ እንዳለ
እና
በዲ/ን ማለደ ዋስይሁን

፳፻፰ ዓ.ም

©ማኅበረ ቅዱሳን ፳፻፮ ዓ.ም

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
ALL RIGHTS RESERVED

ይህ መጽሐፍ
በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን
በማኅበረ ቅዱሳን
ኤዲቶሪያል ቦርድ ታርሞና ተስተካክሎ የተፈቀደ ነው::

E-mail: lemat@eotc-mkidusan.org
Wbesite:- www.eotc-mkidusan.org

ማውጫ

ገጽ

ክፍል አንድ
ግብረሰዶማዊነት
የቤተ-ክርስቲያን ቅድስና 1
ግብረሰዶማዊነትና የተፈጥሮ ሕግ 6
ግብረሰዶማውያን እና መንግሥተ ሰማያት 7
ግብረሰዶማዊነት በሐዲስ ኪዳንም የተወገዘ ነው 7
ግብረሰዶማዊነት የጤና ጠንቅ ነው 12
ግብረሰዶማዊነትና ወንድነትን የሚቃረን ነው 12
ግብረሰዶማዊነትና የቤተክርስቲያን
ክብር የሚያጎድፍ ነው 13
ግብረሰዶማዊነት ምሥጢራተ ቤተክርስቲያንን
የሚቃረን ነው 14
የግብረሰዶማውያን መብቶች 15
ግብረሰዶማዊ «ካህናት» 15
ግብረሰዶማዊነትና ፍቅር 16
ግብረሰዶማዊነት በሰው ባሕርይ 17
ሌሎችን የማስደሰት መንፈሳዊ ሕይወት 19
የንስሐ ሕይወት 21
የካህናት ሥልጣን 22
ጥንቃቄ የተሞላበት የካህናት ሓላፊነት 24

ጥያቄዎች

1. የተከፋፈለች ቤተ-ክርስቲያን እንዴት
አንድ ትባላለች? 26
2. ባልንጀሮቻችንን ሳንነዳ በስምምነት ሥጋዊ
ደስታን ማድረግ አንችልም?....27
3. ግብረሰዶማውያንን እንዴት ልንረዳቸው
ልናቀርባቸውስ እንችላለን?....27
4. በባልና ሚስት መካከል ያለ ግንኙነት ፍላጎት
ተገቢ መሻት ወይስ የሽንፈት ጫና? 29
5. ምእመናንና ቅዱሳን ከተባሉ ጌታ እስከ መከር
ይኑሩ ያላቸው እንክርዳዶች ወዴት ናቸው? 31
6. የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚሳተፉ ግን
የተለያዩ የሚባሉ አካላት አሉ? 32
7. ከተግባሩ በንስሐ የተቆጠበ በውስጡ ግን
ፍላጎት የሚታገለው ግብረሰዶማዊ
በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ይታያል? 33
8. የግብጽ ቤተ-ክርስቲያን ስለሰው ሠራሽ የእርግዝና
መከላከያ ያላት አስተያየት ምንድን ነው?.... 35

ክፍል ሁለት
የሴቶች «ክህነት»

የመጽሐፍ ቅዱስ ክብር 36
ሴቶች በኮፕቲክ ቤተክርስቲያን 40
ሴቶች በመጽሐፍ ቅዱስ 40
ክህነት በመጽሐፍ ቅዱስ 42
ክህነት በቤተክርስቲያን ትውፊት 43
ድንግል ማርያም እና ክህነት 46
ዲያቆናዊት እና የምሥዋዕ አገልግሎት 46
ሴቶች እና የክህነት ሥራ 48
የቤተክርስቲያን የምስጢራት አገልግሎት
የተሰጡት ለወንዶች ነው 49
የሴቶች ሓላፊነት 51

ጥያቄዎች

1. ሴቶችን ክህነት የሚሾም ጳጳስ
በቤተክርስቲን የሚኖረው በምን ሁኔታ ነው? 52
2. የሴቶች ክህነት እንዲቋቋም የዓለም
አብያተክርስቲያናት ሲኖዶስ ይስማማል? 54
3. በተወሰነው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል
ትክክለኛነት ላይ ጥያቄ ለሚያነሡ የሚሰጡት
ምላሽ ምንድን ነው? 54
4. የክርስቶስን ሥጋና ደም በእጅ መውሰድ
ለሴቶች ካልተፈቀደ ድንግል ማርያም በእጆቿ
መያዝዋስ? 58
5. ቅዱስ ጳውሎስ «ሴት ስለወንድ ተፈጠረች
እንጂ ወንድ ስለሴት አልተፈጠረም» የሚለው
ቃል እንዴት ይብራራል? 59

6. ክርስቲያኖች ሁሉ ካህናት ናቸው የሚል ነገር አለ? 60
7. አንዳንድ አብያተክርስቲያናት ዕድሜያቸው ከ13 ዓመት በታች ለሆኑ የክርስቲያን ልጆች ቁርባን አይሰጥም የሚሉት ለምንድን ነው? 60

መግቢያ

ጥንት ተብሎ ነበር ታሪኩ የተነገረን። መጽሐፍ ቅዱስም በኖኅ ዘመን የነበሩ ሰዎች ልዩ መገለጫቸውና መጥፊያቸው እንደነበር ያስነብበናል። እግዚአብሔር ሁሉን አመቻችቶ ሳለ ሰው ግን ወደዚህ ድርጊት ለመግባት ለምን ይሆን የሚፈቅድ? «የተመሳሳይ ጾታ ግብረ ሥጋ ግንኙነት ነው»። በተመሳሳይ ጾታ (ወንድና ወንድ ወይም ሴትና ሴት) መካከል ተፈጥሮአዊ የሆነ መሳሳብን ፈጣሪ አላኖረም። ያ ቢሆን ኖሮ ሔዋን የምትመች ረዳት ተደርጋ ለአዳም አትፈጠር ለትም ነበር። ሌሎች በሕይወተ ሥጋ የሚኖሩ ፍጥረታት በሙሉ ከወንድነትና ከሴትነት ጾታ ውጭ አይደሉም። በእነዚህ ሁሉት ጾታዎች በዘር የሚራቡ ፍጥረታት በሙሉ ተገድበዋል። የሰዶም ሰዎች ይህን ተፈጥሮአዊ ወሰን ነበር ያፈረሱት።

በእርግጥ ሰው በኃጢአት ሲሰለጥን እና ጸጋ እግዚአብሔር ሲርቀው ሕሊናው ስለሚቆሽሽ ድርጊቱን ለመመዘን ይቸግራል። ኃጢአቱ ጽድቅ፣ ጽድቁ ኃጢአት ይሆንበታል። አሁን ያለንበት ዘመን ሥልጣኔ የመጠቀበት ዓለምን አንድ መንደር የማድረግ ክንዋኔ የተፋጠነበት፣ ወንጌል በክርስቲያንም፣ በአሕዛብም ቤት እየተሰበከ ያለበት ነው።

ሆኖም ግን ሰዎች በተፈጥሮ የታደሉትን ነጻ ፈቃድ መቃወም ከጀመሩ ሰነበቱ። በአውሮፓ፣ በአሜሪካና እንዲሁም

በክፍል አንድ ትምህርታቸው የግብረሰዶምን ምንነት፣ የግብረሰዶማውያንን ሃይማኖታዊ፣ ሥነልቦናዊ፣ ማኅበራዊ እና ሰብአዊ ዕጣ ፈንታን የሚገልጽ ማብራሪያዎች ሰጥተዋል።

በክፍል ሁለት ትምህርታቸው ስለ ክህነት እና ወንዶችና ሴቶች በክህነት አገልግሎት ውስጥ የሚኖራቸውን ድርሻ ገልጸዋል። በተጨማሪም የግብፅ ቤተክርስቲያን በሥነተዋልዶ ትምህርት ላይ ያላትን አቋም አብራርተዋል። መጽሐፉ ለአንባቢያን ከጥፋት መዳኛና ማዳኛ እንደ ሚሆን እምነታችን ነው።

በዚሁ አጋጣሚ ተርጉመን ለምእመናን እንድናቀርብ ያነሣሣንን መምህር መንግሥተአብ አበጋዝን እያመሰገንን መጽሐፉ ለአንባቢያን ከጥፋት መዳኛና ማዳኛ እንደሚሆን እምነታችን ነው።

በእስያ ግብረሰዶማውያን ሕጋዊ እውቅና እንዲሰጣቸውና ወንዶች ወንዶችን በባልነት፣ ሴቶች ሴቶችን በሚስትነት እንዲያገቡ ጠይቀው ፈቃድ ያገኙ፣ ፈቃድ ለማግኘት በሂደት ላይ ያሉና ጠንከር ያለ ተቃውሞ የገጠማቸው በርካታዎች ናቸው። በሌላ መልኩ አንዳንድ የዓለማችን ክፍሎችም ልጆችን ከዐሥር ዓመታቸው ጀምረው በት/ቤት ውስጥ የግብረሰዶማዊነት ትምህርት በመስጠት ላይ ናቸው። እንግዲህ ግብረሰዶማዊነት መንግሥታትን፣ ድርጅቶችን፣ የሃይማኖት ተቋማት ዜጎችን በመፈታተን ላይ ያለ ነው።

የእንግሊካን «ቤተክርስቲያንም» የግብረሰዶም አራማጅነትን ተቀብላ ካህናት እንዲሆኑ ፈቅዳለች። ከዚሁ ጋር ተያይዞ የእንግሊካን ቤተክርስቲያን ተከታይ ሴቶች «ወንዶች በሴቶች ተፈጥሮአዊ ግብር የሚገቡና ለሃይማኖት አገልግሎት መሾማቸው ትክክል ከሆነ እኛም ከወንዶች ሃይማኖታዊ የአገልግሎት ድርሻ መሳተፍ ይኖርብናል በሚል ዕንሰ ዐሳብ ክህነት እንዲሰጣቸው ጠየቁ» የእንግሊካን ቤተክርስቲያን መሪዎችም ግብረሰዶማውያን ካህናትን ከግብራቸው እንዲለዩ ራሳቸውን እንዲያነጹና እንዲቀድሱ ከማድረግ ይልቅ፣ ሴቶችን ክህነት መሾም ቀለላቸው። እነዚህን ሁለት ጉዳዮች አስመልክቶ የግብፁ ፓትርያርክ አቡነ ሺኖዳ ጠለቅ ያለና ለትውልድ ሁሉ የሚበጅ እውነትን የያዘ ትምህርት ሰጥተዋል። ጉዳዮችንም በተመለከተ ለቀረቡላቸው ቃለ-መጠይቆች የክርስቶስን ትምህርት መሠረት ባደረገ መልኩ መልሰዋል።

ክፍል 1

ግብረሰዶማዊነት

የቤተ-ክርስቲያን ቅድስና

የቤተ-ክርስቲያንን አቋም በማጽናት የሚታወቁት ሦስት መቶ ዐሥራ ስምንቱ ሊቃውንት በጸሎተ ሃይማኖት ውስጥ የሚገኘውን «ሐዋርያት በሰበሰቧት በአንዲት ቅድስት ቤተ-ክርስቲያን እናምናለን» የሚለውን ምስክርነት ሰጥተዋል፤ እኛም አዘውትረን እንላለን፡፡ ቅድስት ቤተ-ክርስቲያን ሐዋርያዊትና ዓለማቀፋዊት ናት፡፡ ስለቅድስናዋም ለመናገር መነሻችን በዘመነ ሐዋርያት የነበረችው ቅድስናዋ የተመሰከረላት ቤተክርስቲን ናት፡፡

በዚያ ዘመን ሁሉም አማኞች ቅዱሳን ተብለው ይጠሩ ነበር፡፡ በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቅዱስ ማለት የሚያምን ማለት ነው፡፡ ምእናምን ሁሉ ቅዱሳን ተብለን እንድንጠራ እድል የተሰጠን በእምነት፣ በጥምቀት፣ በቅርባን እና በልባችን ውስጥ በሚያድር መንፈስ ቅዱስ ምክንያት ነው፡፡ ሰዎች ብቻችንን አይደለንም፤ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው የመጀመሪያው መልእክት ላይ እንደገለጸው ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ እና ቤተ-መቅደሱ ነን፡፡ ቤተ-መቅደሱ በመሆናችንም ከመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ጋር የሚሆን የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ

ክርስቶስ ሥጋ እና ደም በውስጣችን ያለን ልንሆን ይገባል። በአማኞች የሚታይ መልካም ሥራን በቀላሉ ያስናወሰው የየራሣችን ብቃት አይደለም። የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በመሆናችን በውስጣችን ያደረ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው እንጂ። እንዲሁም ደግሞ እኛ የእግዚአብሔር አርአያና አምሳል ነን። የእግዚአብሔርን አርአያና መልክ ለዓለም እናንጸባርቃለን። ዓለም በእርግጥም ክርስቲያኖችን የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን በሥራና በባሕርያችን ያያል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለሮም ሰዎች በጻፈው መልእክቱ መግቢያ ላይ ስለክርስቲያኖች ቅድስና እንዲህ ይላል። «ሐዋርያ ሊሆን የተጠራ የኢየሱስ ክርስቶስ ባርያ ጳውሎስ . ...ለእግዚአብሔር ወንጌል ተለየ...በእግዚአብሔር ለተወደዳችሁና ቅዱሳን ልትሆኑ ለተጠራችሁት ሁሉ....» /ሮሜ.1፤1-7/ በሌላም መልእክቱ «በቆሮንቶስ ላለች ለእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያን በክርስቶስ ኢየሱስ ለተቀደሱት የእርሱና የእኛ ጌታ የሆነውን የጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን ስም በየሥፍራው ከሚጠሩት ሁሉ ጋር ቅዱሳን ለመሆን የተጠሩት...» በማለት ይጽፋል። /1ኛ ቆሮ 1፤2 / በዚህም የክርስቲያኖች መጠራት የእግዚአብሔር በሆነው የቅድስና ኑሮ ለመሳተፍ መሆኑን ይመሰክራል። አሁንም በድጋሚ ለቆሮንቶስ ሰዎች ቃሉን በማጠንከር «በአካይያ አገር ሁሉ ከሚኖሩ ቅዱሳን ሁሉ ጋር በቆሮንቶስ ላለች ለእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያን ...» ይላል። / 2ኛ ቆሮ 1፤1/

ይህንን ክብር የሰጣቸው በሮምና በቆሮንቶስ ላሉ

ምእመናን ብቻ ሳይሆን ቤተ-ክርስቲያን በተመሰረተችባቸው አህጉረ ስብከቶች ሁሉ መሆኑን መረዳት ይገባናል። በኤፌሶንና በፊልጵስዩስ ላሉ ክርስቲያኖችም መልእክትን ሲጽፍ በዚያ ለሚገኙ ሁሉም ቅዱሳን /ክርስቲያኖች/ ሰላምታ አቅርቧል። ለዕብራውያንም ቢሆን በተመሳሳይ «ከሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ . . .» እያለ በመጥራት የክርስቲያን ወገኖችን ቅድስና መስክሯል።/ ዕብ3፤1/ በዚህም ቤተ-ክርስቲያን ቅድስት፣ ክርስቲያኖችም ቅዱሳን ተብለው እንደሚጠሩ እንረዳለን።

እንግዲህ እኛ ቅዱሳን የምንባል ከሆነ የበለጠ በሚጠቅም መንገድ እንዴት መኖር አለብን? ለዓለምስ ያንን ቅዱስ አርአያነትና ምሳሌነት እንዴት መግለጽ እንችላለን ?

በዘመነ ሐዋርያት ማንኛውም ሰው ወደ ቤተ-ክርስቲያን እንዲገባ አይፈቀደለትም ነበር። የሚገባቸው ብቻ በቤተ-ክርስቲያን የምሥጢር አገልግሎቶችና የጌታችንን ሥጋ እና ደም በመቀበል ለመሳተፍ ይችሉ ነበር። የተጠራ ንበትም ቅዱሱ ሕይወት ይህ ነው። ምክንያቱም እኛ ከቅዱሱ አባት የተወለድን ነንና፤ ልጆችም ለመባል ሥልጣን ተሰጥቶናል። ቅዱስ ጴጥሮስም «እንደሚታዘዙ ልጆች ባለማወቃችሁ አስቀድሞ የኖራችሁበትን ምኞት አትከተሉ፤ ዳሩ ግን እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ፤ ተብሎ ስለተጻፈ የጠራችሁ ቅዱስ እንደሆነ እናንተ ደግሞ ቅዱሳን ሁኑ›› ይላል። አስቀድሞ በሕገ ኦሪት የእስራኤል ወገኖች

እንዲመሩበት የተሰጠ ሕግ እንጂ አዲስ ነገር አይደለም።/1ኛጴጥ 1፤14-16 ዘሌ 11፤34/

እንግዲህ ክርስቲያኖች ቅዱሳን ይባባሉ ቅዱሳን በሥጋ ምኞት አይኖሩም፤ በመንፈስ ፈቃድ ይመላለሳሉ እንጂ። የተቀደሰ ሰው ሁለት ባሕርያት አሉት። አንደኛው በነፍሱ ፈቃድ የሚመራ የሥጋው ባሕርይ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ በፈቃደ እግዚአብሔር የሚመራ የነፍሱ ባሕርይ ነው። በዚህ መሠረት ላይ የሚጓዝ ሰው በእግዚአብሔር መንፈስ (ፈቃድ) ሁለንተናው እንዲመራ የወሰነ ሰው ነውና በሥጋውም በነፍሱም ቅዱስ ነው። በዚህም የእግዚአብሔርን አርአያና ምሳሌነት የሚያንጸባርቅ ይሆናል።

በዚህም ጳውሎስ ለሮም ሰዎች በጻፈው መልእክቱ ስለነፍስና ሥጋ ካስተማረው ጥቂቱን እንደሚከተለው እንይ። «እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኵነኔ የለባቸውም፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ ነጻ አውጥቶናልና» ካለ በኋላ «እንደ ሥጋ ፈቃድ የሚኖሩ የሥጋን ነገር ያስባሉና፤ እንደ መንፈስ ፈቃድ የሚኖሩ ግን የመንፈስን ነገር ያስባሉ፤ ስለ ሥጋ ማሰብ ሞት ነውና፤ ስለ መንፈስ ማሰብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው፤ ስለ ሥጋ ማሰብ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥል ነውና፤ ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛምና መገዛትም ተስኖታል» በማለት ይገልጻል።

ሐዋርያው በዚህ መልእክቱ የክርስቲያኖች (ምእመናንና ካህናት) አኗኗር በዚህ መሠረት ላይ የቆመ፤ የተጠ

ሩበትም ዋነኛ ምክንያት የቅዱሱን የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሰውነታቸው በመፈጸም ቅዱሳን ተብለው እንዲጠሩ የፈጣሪ ያቸው ፈቃድ መሆኑን ያስጨብጣል። አስከትሎም «ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ ቢሆን ሰውነታችሁ በኃጢአት ምክንያት የሞተ ነው። መንፈሳችሁ ግን በጽድቅ ምክንያት ሕያው ነው።» እያለ ሰውነታችን ስለኃጢአት የማይኖር ስለጽድቅ ግን የበረታ እንዲሆን የክርስቲያን ወገኖችን ያሳስባል። በዚህም ሳያበቃ «እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ዕዳ አለብን፤ እንደ ሥጋ ፈቃድ ግን እንኖር ዘንድ ለሥጋ አይደለም። እንደ ሥጋ ፈቃድ ብትኖሩ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና፤ በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ በሕይወት ትኖራላችሁ፤ በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና።» እያለ ክርስቲያኖች ስለፈቃደ ሥጋ በማሰብና በዚህም ዐግብ ላይ በመራመድ የእግዚአብሔር ልጆች መባል እንዳለባቸው ያስ ተምራል። ስለዚህ የእግዚአብሔር ልጆች የምንሆነው፤ አርአያና ምሳሌነቱን የምናንጸባርቀው፤ ቅዱሳንም የምንባለው በመንፈስ ሆነን የሥጋ ፈቃዳችንን በመጨቆን ስንኖር ነው።

የቤተ-ክርስቲያን አኗኗር ይህ ከሆነ፤ እንግዲህ ከዚህ አንፃር ዛሬ በዓለም ላይ በጣም እየተስፋፋ ስለመጣው ወደፊትም መነጋገሪያ ሆኖ ሊቀጥል ስለሚችለው ፈተና እሱንም ለማሸነፍ የጌታችን ኃይልና ጸጋ ስለሚጠይቀው ጉዳይ እናንሣ። ይህም የግብረ-ሰዶማዊነት ጉዳይ ነው። መነጋገሪያ ጉዳይ ሊሆን

የሚገባው ባይሆንም ይህን ጉዳይ መነጋገሪያ አድርጌ በማንሣቴ እጅግ እያዘንኩ በአገልግሎቴ ተግድጄ ልመክር ግን እወዳለሁ።

ግብረ-ሰዶማዊነት እና የተፈጥሮ ሕግ

የግብረ ሥጋ ግንኙነት የሚፈቀደው በጋብቻ በተጣመሩ መካከል ሲሆን ጋብቻ ደግሞ የሚፈቀደው በአንድ ወንድ እና በአንዲት ሴት መካከል ብቻ ነው። በመሆኑም ከዚህ ጥምረት ውጪ ስለሆነ ማንኛውም ጸታዊ ግንኙነት ሊገለጽ የሚችለው ከተለመደው ውጪ የሚፈጸም (ጤናማ ያልሆነ) የተፈጥሮ ሥርዓትን የሚቃረን መሆኑን ነው።

በቅዱስ ማቴዎስና በቅዱስ ማርቆስ ወንጌል ላይ እንደ ተጻፈው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለግብረሰዶማዊነት ከጹሑፍትና ፈሪሳውያን ጋር ሲነጋገር እንዲህ ብሏል «ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አደረጋቸው. . . » /ማቴ 19፤4/ ይህ ከሥነ-ፍጥረት ጀምሮ የነበረ ተገቢው የተፈጥሮ ሕግና የጌታችንም ፈቃድ ነው። ከዚህ ቀድሞም ከተሠራ የተፈጥሮ ሥርዓት ውጪ የሄዱ በብሉይ ኪዳን ቅጣትን ተቀብለዋል። በኖኅ ዘመን የነበሩ ሰዎች አካሄድ በዚህ ጎዳና ስለነበር ንጹሕ የነበሩ ሰምንት ነፍሳት ኖኅ ባዘጋጀው መርከብ ሲድኑ ሌሎች ግን በውኃ ጠፍተዋል። እንዲሁም ደግሞ ይህን የርኩስት ሥራ ይሠሩ የነበሩ የሰዶም ሰዎች በእሳት ታቃጥለው ጠፍተዋል። የዚህ ምክንያቱ ይህን የተፈጥሮ ሕግ በጣሰ መንገድ ኑሮአቸው ሁሉ በሥጋ ፈቃድ የተሞላና በነፍሳቸውም የረከሱ ስለነበሩ ነው።

ግብረሰዶማውያንና መንግሥተ ሰማያት

የሥጋ ሰዎች (ሥጋውያን) መንግሥተ ሰማያትን ሊወርሱ አይችሉም። ቅዱስ ዮሐንስ በራእዩ ስለሰማያዊቱ ኢየሩሳሌም በተናገረበት ምዕራፍ እንዲህ የሚል ቃል እናነባለን። «ጸያፍ ነገር ሁሉ ርኩስትና ውሸትም የሚያደርግ ወደ እርሷ ከቶ አይገባም» /ራዕ 21፤27/ ግብረሰዶማዊውን በሞት ይቀጡ፣ነበር

በብሉይ ኪዳን ዘመን ግብረ ሰዶማዊነት በሞት የሚያስቀጣ ጸያፍ ነገር እንደሆነ እናነባለን። በኦሪት ዘሌዋውያን መጽሐፍ ውስጥ እንዲህ የሚል ተጽፏል። «ከሴት ጋር እንደ ምትተኛ ከወንድ ጋር አትተኛ ጸያፍ ነገር ነውና።» /ዘሌ18፤22/ በዚህ መጽሐፍ በሌላ ምዕራፍ «ማናቸውም ሰው ከሴት ጋር እንደሚተኛ ከወንድ ጋር ቢተኛ ሁለቱ ጸያፍ ነገር አድርገዋልና፣ ፈጽመው ይገደሉ። ደማቸው በላያቸው ነው።» በማለት የሚጠብቃቸውን ጽኑ ፍርድ ያመለክታል። /ዘሌ 20፤13/

ግብረሰዶማዊነት በሐዲስ ኪዳንም የተወገዘ ነው።

ሐዲስ ኪዳን ስለንጽሕና ሕግ እና ትምህርት ከብሉይ ኪዳን በምንም የሚያንስ አይደለም። በሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ ግብረ-ሰዶማዊነትን በማውገዝ የተነገሩ አራት መልእክቶችን እናገኛለን።

ቅዱስ ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ በመጀመሪያው ምዕራፍ

[illegible] በሠሙ በሚከለክሉ ሰዎች በኃጢአተኝነታቸውና [illegible] ሚችው ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ከሰማይ ይገለጣ ልና» በማለት ይመሰክራል። የእግዚአብሔር ቁጣ ለምን ተገለጸ? ዝቅ ብሎ ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ ይላል «ስለዚህ እርስ በእርሳቸው ሥጋቸውን ሲያዋርዱ እግዚአብሔር በልባቸው ፍትወት ወደ ርኩሰት አሳልፎ ሰጣቸው» /ሮሜ 1፡18-24/ «አሳልፎ ሰጣቸው» ማለት ጸጋና ረድኤት መስጠቱን እንደነፈጋቸው ማመልከቱ ነው። ተላልፈውም የመሰጠታቸው ምክንያት ሥጋቸውን ሲያዋርዱ የራሳቸውን የርኩሰት ሥራ አያስተውሉም ነበርና ነው፣ ይህን በመሰለም አብደት ሥጋቸውን ያረክሱ ነበር።

የሰውነታችን ክብሩ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ በመሆን የሚገለጽ ነው። ነገር ግን በጸያፍ ሥራ፣ በርኩሰት ሥጋችንን የምናጠፋው ከሆነ ውርደት ነው፤ ክብራችን መንፈስ ቅዱስ ይርቀናልና። «ስለዚህ እግዚአብሔር ለሚያስነውር ምኞት አሳልፎ ሰጣቸው፤ ሴቶቻቸውም ለባሕርያቸው የሚገባውን ሥራ ለባሕርያቸው በማይገባው ለወጡ፤ እንዲሁም ወንዶች ደግሞ ለባሕርያቸው የሚገባውን ሴቶችን መተው እርስ በእርሳቸው በፍትወታቸው ተቃጠሉ። ወንዶችም በወንዶች ነውር አድርገው በስሕተታቸው የሚገባውን ብድራት በራሳቸው ተቀበሉ።» /ሮሜ1፡6-27/ በማለት ሐዋርያው የሚገልጸው የሰዶማውያን ዓይነት ጸያፍ ሥራ የእግዚአብሔርን ቁጣ ስለሚያመጣ ነው። በዚህ መልእክቱም በግልጽ

ይህ የሰዶማውያን ኃጢአት አእምሮን የሚያረክስና ያልተገባም በመሆኑ በዘመነ ሐዲስም የሚወገዝ መሆኑን ይጠቁማል። «ለባሕርያቸው የሚገባውን ሥራ ለባሕርያቸው በማይገባው ለወጡ» በሚልበት ጊዜም ግብረሰዶማዊነት የተፈጥሮን ይህ የርኩሰት ሥራ ሥጋን ማዋረድ፣ ለቅጣትም ተላልፎ መሰጠት እንደሆነ ተናግሯል።

ራሱ ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በመጀመሪያ በጻፈው መልእክቱ ያስተላለፈው ትምህርት እንዲህ ይላል። «አትሳቱ፤ ሴሰኞች ቢሆኑ ወይም ጣዖትን የሚያመልኩ ወይም አመንዝሮች ወይም ቀራጮች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠሩ (ግብረሰዶማውያን) የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም።» በዚህ ቃሉ የምንረዳው ይህን የመሰለ የሚፈጽሙ ሁሉ እግዚአብሔር ካዘጋጀው መንግሥት ውጪ መሆናቸው ውን ነው። /1ኛቆሮ 6፡9/

ፈቃደ ሥጋን ንቀው በመንፈስ ለሚኖሩ እንዲህ እያለ ያስተምራቸዋል። «ዝሙትን ሽሹ፤ ሰው የሚያደርገው ኃጢአት ሁሉ ከሥጋ ውጪ ነው፤ ዝሙትን የሚሠራ ግን በገዛ ሥጋው ላይ ኃጢአትን ይሠራል።» በገዛ ሥጋው ላይ ኃጢአትን ይሠራል የተባለውም የመንፈስ ቅዱስ ቤት በሆነ በራሱ ሰውነት ውስጥ የእግዚአብሔርን ሕግ አፍርሷልና ነው። ሐዋርያው ከዚህ ጋር አያይዞ «ወይስ ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ-መቅደስ እንደሆነ አታውቁምን? በዋጋ ተገዝታችኋልና

የራሳችሁ አይደላችሁም» በማለት ስለማንነታችን በትኩረት ያስረዳናል። ስለዚህ የሰው ልጅ በገዛ አካሉ ላይ ኃጢአትን በሚሠራበት ጊዜ ራሱን ከመንፈስ ቅዱስ እየለየ ነው። ብርሃንና ጨለማ በኅብረት (በአንድ ቦታ) መኖር (መገኘት) አይችሉምና። ቀድሞም እግዚአብሔር ብርሃንን ከጨለማ ለይቷልና።/ዘፍ1፤3/ ስለዚህ የሚያስነውር ሥራ በሰውነታችን በሠራን ጊዜ ሁሉ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሊኖር (ሊያድርብን) አይችልም። «ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ» በማለት ሁለቱም (ሥጋና ነፍሳችን) የእግዚአብሔር ናቸውና በዚያም እርሱ መከበር እንዳለበት ቅዱስ ጳውሎስ ያስተምራል።

በዚህ መልእክቱ በሌላው ምዕራፍ «የእግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ እንደሆናችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እን ዲኖርባችሁ አታውቁምን? የእግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ ቅዱስ ነውና ያውም እናንተ ናችሁ። እያለ ተመሳሳይ ትምህርት ይሰጣል።ቅዱስ ጳውሎስ በዚህ ብቻ ሳያበቃ ለቆሮንቶስ ሰዎች «ሥጋችሁ የክርስቶስ ብልቶች እንደሆነ አታውቁምን እንግዲህ የክርስቶስን ብልቶች ወስጄ የጋለሞታ ብልቶች ላድርጋቸውን? አይገባም።» ይላቸዋል። /1ኛቆሮ6፤16/ ከዚህም የምንረዳው እኛ የክርስቶስ አካላት ሥጋና አጥንት መሆናችንን ነው። ሐዋርያው የዚህን ዐሣብ መሠረት ሲያስረዳን «እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል...» ገላ 2፤20 እንግዲህ ክርስቶስ በእኛ ውስጥ የሚኖር ከሆነ

እንዴት በዚህ የርኩስት ሥራ አካላችንን እናጠፋለን? እንዴትስ የመንፈስ ቅዱስን ቤትና የክርስቶስን አካል እናፈርሣለን? እንዴትስ በዚህ ዘግናኝ የኃጢአት ሥራ ውስጥ በመገኘት የእግዚአብሔርን አርአያና ምሳሌነት እናዋርዳለን? ይህም የቅድስና አኗኗርና የድንግልናን ሕይወት ፍጹም መቃወም ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ይሁዳም በመልእክቱ፡ «እንዲሁም እንደ እነርሱ ዝሙትን ያደርጉና ሌላን ሥጋ የተከተሉ ሰዶምና ገሞራን በዙሪያቸው የነበሩ ከተማዎች በዘላለም እሳት እየተ ቃጠሉ ምሳሌ ሆነዋል።» በማለት ባልተለመደና እጅግ አጸ ያፊ በሆነው የኃጢያት ሥራ ምክንያት ፈጥነው እንደጠፉ ይመሰክራል። /ይሁዳ 1፤7/

ሌላው መልእክት ደግሞ ቅዱስ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በላከው በመጀመሪያ ክታቡ እንዲህ ይላል። «ለበደለኞችና ለማይታዘዙ ለዐመፀኞችና ለኃጢአተኞች፣ ቅድስና ለሌላቸው፣ ለርኩሳን፣ አባትና እናትን ለሚገድሉ፣ ለነፍስ ገዳዮችና ለሴሰኞች፣ ከወንድ ጋርም ለሚተኙ /ሰዶማውያን/ በሰዎች ለሚነግዱ፣ ለውሸተኞችም፣ በውሸት ለሚሞሉ የብሩክ እግዚ አብሔርንም ክብር እንደሚገልጥ ለእኔ አደራ እንደተሰጠኝ ወንጌልም የሆነውን ደህና ትምህርት ለሚቃወም ለሌላም ነገር ሁሉ ሕግ እንዲሠራ እንጂ ለጻድቅ እንዳልተሠራ ሲያውቅ ነው።» /1ኛጢሞ1፤9/ በዚህ ቃሉ ቅዱስ ጳውሎስ ግብረ ሰዶማውያንን ከነፍስ ገዳዮች፣ ከርኩሳን፣ ከዐመፀኞች ጋር

አንድ አድርጎ ፈርጇቸዋል።

በአጠቃላይ ከላይ በተነሡት የአራት መልእክታት ትምህርት የምንረዳው ይህ ከባድ የኃጢአት ሥራ በዘመነ ብሉይም ሆነ በዘመነ ሐዲስ የተወገዘ መሆኑን ነው። እንዲህ ከሆነ ታዲያ በዚህ የኃጢአት ፍቅር ውስጥ ያሉትን ለማስደሰት እግዚአብሔርን ማሳዘን ይገባል? ቅድስናቸውን እንዳጡ ከመተውና በዘላለም እሳት እንዲቃጠሉ ከማበረ ታታት የመንገዱን ቀኝ ማሳየት አይሻልምን? ወይስ ለኃጢአት ሥራቸው ምክንያት እየሰጠን በቤተ-ክርስቲያን ስም ተግባራቸውን ሕጋዊ እናድርግ?

ግብረሰዶማዊነት የጤና ጠንቅ ነው

በአሁን ጊዜ ጌታ እግዚአብሔር ኤድስን በሚያህል ክፉ ደዌ ዓለምን እያሰጠነቀቀ ነው። ማስጠንቀቂያውም ሥጋቸውን ግብረሰዶማዊነትን ለመሰለ ርኩሰት ለሰጡ ወገኖች ነው። ይሁን እንጂ ሰዎች ይህን ተጨባጭ ክፉ ደዌ እንኳን በሚያ ስገርም ሁኔታ እየፈሩ አይደለም።

ግብረሰዶማዊነት ተባዕትነትን (ወንድነትን) የሚቃረን ነው፤

ተፈጥሮአቸው ተቃራኒ በሆነ መንገድ በሴት ግብር የገቡ ወንዶችን እንዴት ወንዶች ልንላቸው እንችላለን? እንዲህ ያሉት ወንድነታቸውን የጠሉ፣ ባሕርያቸውንም የጨቆኑ በመሆ ናቸው በምንም መንገድ ወንዶች እንደሆኑ ሊታሰቡ

አይችሉም።

ግብረሰዶማዊነት የቤተ-ክርስቲያንን መልካም ስም የሚያጎድፍ ነው

ቤተ-ክርስቲያን ስላላት የከበረና ከፍ ያለ የሃይማኖት ዐሳብ ካነሣነው ጉዳይ አንፃር ምን ልንል እንችላለን? ክርስትና በባሕርዩ ማራኪ የሆነ የመንፈሳዊነት ሳብን የሚያስተምር ነው። ነገር ግን ዛሬ በቤተ-ክርስቲያን ስም ግብረሰዶማዊነት ስለመኖሩ፣ ስለግብረሰዶም ተገቢነት ወይም የማይገባ በመሆኑ ላይ ክርክር ስለመኖሩ ሌሎች የሃይማኖት ድርጅቶች ሲሰሙ ስለክርስትና የመንፈሳዊነት አስተምህሮ ምን ያስባሉ?

የቤተ-ክርስቲያን ሕይወት ግን አስቀድመን እንዳየነው የቅድስና ሕይወት ነው። የቅድስና ሕይወት ያላቸው ሁሉ የቤተ-ክርስቲያን አካላት ናቸው። የርኩሰትን ሥራ የሚሠሩ ግን የቤተ-ክርስቲያን አካል ሊሆኑ አይችሉም። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ላይም የተጠቀሰው ይኸው ነው። «ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ ይጨምር ነበር።» / የሐዋ 2፤46/ ይህም ቤተ-ክርስቲያን የቅዱሳን ጉባኤ፣ ቅድስናም የሞላበት መሆኑን ያሳያል። ታዲያ በክርስትና ስም የተደራጁ ኃይሎች ግብረሰዶማዊነትን ሕጋዊ ለማድረግ እየወሰዱት ያሉት እርምጃ በየትኛው የሃይማኖት ልቡና የታሰበ ይሆን?

ግብረ-ሰዶማዊነት ምሥጢራተ ቤተ-ክርስቲያንን
የሚቃረን ነው።

እንዲህ ዓይነት የርኩሰት ሥራ ቤተ-ክርስቲያን ውስጥ የሚገኝ ከሆነ በክርስትና ውስጥ ስለሚኖር ተሐድሶ እና አገልግሎት ምን መናገር እንችላለን? አዲሱን የክርስቶስን የሕይወት ጸጋ ተቀበልን ማለትስ እንዴት ይቻላል? የንሰሐ ሕይወትንስ?... ዳግም ስለመወለድስ? የእኛው አካል በሆኑ ወገኖች መካከል እንዲህ ዓይነት ርኩሰት የሠለጠነ ከሆነ ምን ዓይነቱን ዳግም ልደት ነው የተቀበልነው? ስለመዳናችንስ እንዴት መናገር እንችላለን? ምንስ ዓይነት ድኅነት ነው? ስለጥምቀትስ ምን ዓይነት ጥምቀት ነው? እንዲህ ዓይነቱ ርኩሰት በፊታችን ተጋርዶ ስለምንሴ ዓይነት ቀርባን እና የምሥጢራት አገልግሎት ነው የምንሰብከው?

ግብረሰዶማዊነት የጋብቻን ሥርዓትና ራስን መግዛትን ክፉኛ የሚቃረን ነው። በግብረሰዶማዊነት የሚሰቃዩ ሁሉ ሊያፍሩ ይገባል። ግብረሰዶማውያን ስለመንፈሳዊ ሕይወት በሚገባ የማያውቁ ከሆነ እንዲያምኑ በአግባቡ መረዳት አለ ባቸው። ነገር ግን አንድ ሰው የሚኖረውን የሐፍረት ስሜት ካላጣ በስተቀር በአደባባይ ግብረሰዶማዊ ለመሆንና ነኝም ብሎ ለማወጅ /ለመናገር/ የማይታሰብ ነው። ይህ ግን እየሆነ ነው። ከሁሉም በላይ ሊታመን የማይችለው ደግሞ እንዲህ ያሉት ሰዎች ተግባሮቻቸውን ለማጽናት እነርሱ ያላከበሩትን ሰብአዊ መብት እንዲከበር መጠየቃቸው

ነው። ሰው ግብረ ሰዶማዊ ሲሆን ሰው የመሆኑን ክብር ራሱ ጥሏልና። እነርሱ በዚህ አባባላቸው ግን «ሰው ሁኑ አትበሉን» እያሉ ነው።

የግብረ ሰዶማውያን መብቶች

ግብረሰዶማውያን ያላቸው መብት ምንድን ነው? ብቸኛ መብታቸው ሕይወታቸውን ወደ ንስሓ የመምራት ነው። ነገር ግን የዚህ የርኩሰት ሥራ፣ ሥጋን የማዋረድና ጸያፍ የኃጢአት ተግባር ውስጥ «ለመኖር ሰብአዊ መብት» የሚሉትን መጠየቅ ሊታሰብ የማይችል ነው። በተጨማሪም ይህንኑ ዐሳባቸውን ላበረታቱና ላስከበሩ «የቤተ-ክርስቲያን አካላት» ክህነት እንዲሰጧቸውም ጠይቀዋል። ነገር ግን በዚህ ተግባራቸው ጸንተው እያሉ ለጥያቄዎቻቸው አዎንታዊ መልስ ሰጥቶ እርምጃ ውስጥ መግባት ከክርስትና መሠረታዊ የሃይማኖት ዐሳብ ውጭ ነው።

ግብረሰዶማውያን ካህናት

የቤተ-ክርስቲያን ምእመናን ካህናቶቻቸው ግብረሰዶማውያን መሆናቸውን ሲያውቁ በፊታቸውም ምስጋና ይግባውና «የክርስቶስን ሥጋና ደም ይዘን ተገኘን» ሲሏቸው ምን ሊሉ ይችላሉ! ግብረሰዶማውያን «ካህናትስ» ወደ ንስሐ ሳይቀርቡ፣ ሳያምኑ፣ ሕይወታቸው ሳይስተካከል ምእመናንን እንዴት ወደ ሕይወት ሊያደርሱ፣ እንዴት ሌሎችን ወደ ንስሐ ሊያመጡ ይችላሉ? ራሱን መግዛት ሳይችሉ እንዴት ሌሎችን ራስን ወደመግዛት ሊደርሰሏቸው ይችላሉ?

ንጹሕና እውነት በሆነው በክርስትና የቅድስና ሕይወት ውበት ሳይደሰት ስለምን ዓይነት ቅድስና ሕይወት ሊሰብኩ ይችላል? እርነሱ ገደብ በሌለው ሥጋዊ አኗኗር ሕይወታቸውን እየመሩ እንዴት ሌሎችን መንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ እንዲኖሩ ሊያሳዩ ይችላሉ? ይህን የሚያ ደርጉ ካህናት ዘባች እንጂ አገልጋይስ እንዴት ይባላሉ?

ግብረ-ሰዶማዊነትና ፍቅር

በአሁን ጊዜ ግብረሰዶማዊነት በወንዶች መካከል ያለ ፍቅር እንደሆነ ቀለል ተደርጎ ይወሰዳል። ወንድሞች ሆይ! በፍጹም ይህ ሊሆን አይችልም። ፍቅር መንፈሳዊና ንጹሕ ነው፤ ሌሎችንም በንጽሕና እንወዳለን፤ ሌሎችን የምንወድበት ፍቅር ለእግዚአብሔር ያለንን ፍቅር የሚያጠፋ ሊሆን አይገባ ውም። ምክንያቱም ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ከእኔ ይልቅ አባቱን፣ ልጁን፣ ሚስቱን እኅቱን ወይም ወን ድሙን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባም።» ብሏልና። /ማቴ 10፤37/ የበለጠ የምንወደው ሌላ አካል ሊኖር አይችልም፤ ያለን ማንኛውም ፍቅር በጌታ ፈቃድ ላይ የተመሠረተ መሆን ይገባዋል፤ በጌታችን ፈቃድ እንወዳለን፤ ከፈቃዱ ውጪና በመቃረን የምንኖረው ፍቅር የለም።

ግብረሰዶማዊነት በሥጋ ፈቃድ ላይ የተመሠረተ ርኩሰት እንጂ ፍቅር አይደለም። በሥጋ ፍላጎት እና በፍቅር መካከል ትልቅ ልዩነት አለ። እንዲህ ላለው የኃጢአት ግንኙነት ፍቅር የሚሰማማው ቃል አይደለም። ምክንያቱም በወንጌል

«እግዚአብሔር ፍቅር ነው» እንላለን፤ ታዲያ በዚህ ተክተን «ግብረሰዶማዊነት ፍቅር ነው» ልንል እንዴት እንችላለን? ይህ መንፈሳዊና ንጹሕ የሆነው ፍቅር አካል አይደለም። የዝሬ የሥጋ ፈቃድ፣ መታረምም ያለበት ፍትወት ነው እንጂ።

አንድ ወንድ ሌላውን ወንድ የሚወድ ከሆነ፣ የወደ ደውን ያጠፋዋልን? ይህ ፍቅር ነው ወይስ ማጥፋት? አንድ ወንድ ሌላውን የወደደው ከሆነ ዘላለማዊ ሕይወቱን ሊያ ጠፋው ይችላል? ለዘለዓለም ቅጣትስ አሳልፎ ይሰጠዋልን? ነቢያትና ሐዋርያት ግብረሰዶም የዘለዓለም ሞት እንዲያመጣ ጽፈዋልና። የእግዚአብሔር አርአያና ምሳሌነቱን እንዲያጣ ማድረግስ ፍቅር ነውን ?

ግብረሰዶማዊነት በሰው ባሕርይ

ሌላው ይህን የጥፋት ሥራ ለማበረታት የሚቀርበው ማቻቻያ ምክንያት፤ ግብረሰዶማውያን እንዲሆኑ ተደርገው እንደተወለዱ አድርጎ ለማሳመን የሚሰጠው ዐሳብ ነው። አንድ ግብረሰዶማዊ በዚህ መንገድ (ይህን ጽኑ የርኩሰት ሥራ እንዲወድ ሆኖ) ተወልዶም ከሆነ እንዲፈወስ፣ እንዲነጻ ሕይወቱ እንዲስተካከል ለማድረግ መጣር፤ እንዲድንም መጸለይ፤ ወደ ንስሐ መምራት፤ መንፈሳዊ ኃይልና በሕክ ምና እንዲድን ማድረግ ይኖርብናል። ነገር ግን «ይሁን ግዴለም የቤተክርስቲያን አካል እንድትሆን የቤተክርስቲያንን የድኅነት ምሥጢራት እንድንካፈል ተቀብለንሃል» ልንለው አይገባም። አንድም ሰው በባሕርዩ ግብረሰዶማዊ ነው ልንለው አንችልም።

ግብረሰዶማዊነት ሊታረም የሚገባውና የሚችል በሰውየው ሕይወት ያጋጠመ ብርቱ የኃጢአት ልምምድ መሆኑን በእርግጠኝነት መናገር ይቻላል።

በቤተ-ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ የክርስቶስን የጸጋውን ብርሃን ገንዘብ ከማድረጋቸው በፊት አመንዝራ የነበሩ ብዙ ቅዱሳን አሉ። እነርሱ በንሰሐ ሕይወት ተመልሰዋል፤ ታር መዋል። ይህም ሆኖ ግብረ-ሰዶማውያን ግን አልነበሩም፤ አመንዝሮች እንጂ። ግብረሰዶማዊነት የማመንዘር ኃጢአት ይሁን እንጂ ያልተለመደና እጅግ የሚያጸይፍ ነው። በተለመደ የማመንዘር /የኃጢአት/ ኑሮ ውስጥ አልፈው ጎላ በንስሐ የቤተ-ክርስቲያን ከዋክብት ከሆኑት መካከል ቅዱስ አውግስጢኖስ፣ ሙሴ ጸሊም፣ ፒላጌያ እና ሌሎችም ሊጠቀሱ ይችላሉ። በእግዚአብሔር ጸጋና ረድኤት በእግዚአብሔር ርኅራኄና ጥበቃ ሕይወታቸው ተስተካክሎ ለክብርና ለመዓርግ በቅተዋል።

እኛ ግብረሰዶማውያን በመሆናችን ለውድቀት ስንዳረግ ግብረሰዶማዊነትን እንደተገቢ የሥጋ ሥራ ልንቀበል አይገባም። ይህን አደረግን ማለት አጸያፊ ሥራ እንዲሠለጥንብን ፈቀድን ማለት ነው። በዚህ ተግባር ውስጥ ያለን ሰው በኃጢአቱ እንዲጸና (እንዲበረታ)፣ ንሰሐን እንዳያስብ ፈቀድንለት ማለት ነው። በተጨማሪም ግብረሰዶማውያን ካህን የመሆን መብት አላቸው ማለታችንም ነው።

ሌሎችን የማስደሰት መንፈሳዊ ሕይወት

የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እየናቅን ሰዎችን ግን ልናከብር አንችልም። ወደ ገላትያ ሰዎች ከተጻፈው የሐዋርያው መልእክት ውስጥ ያሉ ትምህርቶችን እንመልከት። «ሰውን ወይስ እግዚአብሔርን አሁን እሺ አሰኛለሁን? ሰውን ደስ ላሰኝ እፈልጋለሁን? አሁን ሰውን ደስ ባሰኝ የክርስቶስ ባርያ ባልሆንሁም» /ገላ፤1፤10/ የእግዚአብሔርን ቃል በሚቃረን መንገድ ሰዎችን የማስደሰት አካሄድ ከሆነ የክርስቶስ ባሪያ ልሆን አልችልም። በተገቢው መንገድ ሰዎችን ለማስደሰት የምሻ ከሆነ ግን ወደ ንሰሐ ሕይወት ልመራቸው ዝግጁ ነኝ። ይህ መንፈሳዊ የሆነው ሰዎችን የማስደሰት አካሄድ ነው። የምንወዳቸው ሰዎች በኃጢአት ጸንተው እንዲኖሩ፣ እንዲ ጠፉም ሙተው፣ ማበረታታትም ግን በመንፈሳዊነት ቀመር ውስጥ የለም።

ለሰዎች የምንሰጣቸው ደስታ ውግዘትንና ፍርድን የሚያመጣባቸው ከሆነ የፈጠረንላቸው ደስታ ጥቅሙ (ዋጋው) የት ላይ ነው? በርኩሰት የሚኖሩ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማያት እንዲገቡ አይፈቀድምና። በሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ፣ ጳውሎስና ይሁዳ ትምህርት ውስጥ እንደተገለጸው አመን ዝሮችና ሰዶማውያን በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት ውስጥ ዕድል ፈንታ ፣ ጽዋ ተርታ የላቸውም። በቅርብ ጊዜ አንድ ጳጳስ ተብሎ ሊጠራ የማይገባው ነገር ግን «ጳጳስ ነኝ» ባይ ግብረሰዶምን ለማስከበር ወይም ቢኖር

ነፍስን እንደማይጎዳ ለማሳመን የጻፈውን መጽሐፍ አንብበናል። ይህ ሰው መጽሐፉን ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስና ትምህርቱን በመቃወም ይጀምራል፣ ግብረሰዶምን ለማንሣሥ ለሚሹ የዚህ ሐዋርያ ትምህርትና ውግዘት አያራምድምና። ይሁንና ሐዋርያትና ትምህርታቸውን በመንቀፍ ሰዎችን ማስደሰት እንችላለን? በእግዚአብሔር በራሱ ተአምራዊ መገለጽ የመረጠውን ለሕዝብ ሐዋርያ እንዲሆን የተጠራን ሰው በመቃወም ሰዎችን ማስደሰት ተቀባይነት አለው?

የጌታችንን እውነተኛ ቃል ለመናገርና ለመጻፍ ከተመ ረጡት ሰዎች መካከል እንድንቆጠር በዚህ ጉዳይ ላይ ያለውን የቤተ-ክርስቲያን ግልጽ አቋም እንመስክር። ጌታ «መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ... ምስክሮቼ ትሆናላችሁ» እንዳለ በዚህ የግብረሰዶማዊነት የኃጢአት ሥራ ምክንያት ስለሚያገኘን ጥፋት የነገረንን ቃል በእውነት እንመስክር። /የሐዋ 1፤8/

ጌታ እነዚህ ዐመፀኞች ንስሓ ካልገቡ እንደሚጠፉ አበክሮ አስተምሯል። ይህ የጌታ ፍርድ በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ላይ ሁለት ጊዜ ተደጋግሞ ተጽፏል። «እላችኋለሁ፤ ነገር ግን ንስሓ ባትገቡ ሁላችሁ እንደዚሁ ትጠፋላችሁ፤ አይደለም፤ እላችኋለሁ፤ ነገር ግን ንሰሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ» /ሉቃ13፤3-20/ እንዲህ ከሆነ ታዲያ ጌታ ንስሓ ባትገቡ ትጠፋላችሁ፤ ስላላቸው ስለእነዚህ ኃጥአን (ግብረሰዶማውያን) «እኛ ይቅርታን እናገኝላችኋለን፣ መታረቂያም

አላችሁ» ልንላቸው እንችላለን? «ቤተ-ክርስቲያን ትወዳች ኋለች፤ ልንላቸውስ እንችላለን? በዚህ ሰዎችን ልናስደስት አልታዘዝንም። ይህ የእኛ ሥልጣንና ችሎታም አይደለም። በእርግጠኝነት ለመናገር ኃጢአትን ተገቢ የተፈቀደ ለማስመሰል ምክንያቶችን መደርደር ኃጥአንንም ለማስደሰት መትጋት ከተሰጠን ሥልጣንና አቅም ውጪ ነው።

የንስሓ ሕይወት

በመጀመሪያ ደረጃ ማወቅ ያለብን ነገር ኃጢአት የሠራ ሰው በቅድሚያ ያፍራል፤ ይሰማዋል፤ ይጨነቃል። በዚህም ምክንያት የርኩሰት ሥራውን በአንዴ ሊያምን፣ ሊቀበልም አይችልም። እኛ ደግሞ በኃጢአቱ ካበረታነው የበለጠ ይደ ፍራል። በተለይ ይህ ሰው ግብረሰዶምን ከፈጸመ፤ በግልጽ ግብረሰዶማዊነቱን በአደባባይ ካወጀ፤ ንስሓን ከመሻት ይልቅ ሰዶማዊ ሆኖ ለመኖር የመብት ጥያቄ ማቅረብ ከጀመረ፣ ከዚያም አልፎ ካህን ለመሆን ከደፈረ ይህ በእውነት የጭካኔ ሥራ ነው፤ በራስ ላይ መጨከን፤ ነገር ግን ለዚህ ሰው የሠራው ኃጢአት መሆኑን የእግዚአብሔርንም ፈቃድ እየተ ቃወመ መሆኑን ግልጽ ካደረግንለት ምናልባትም ጎሊናው የራሱን ሥራ መቃወም ይጀምራል። አዘውትሮም ራሱን ያወግዛል፤ ይወቅሳልም። «ንስሓ ልትገባ ይገባሀል፤ መንገድህን መለወጥ አለብህ» በማለት ራሱን ይመክራል።

የካህናት ሥልጣን

በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ተጽፎ እንደምናነበው «እውነት እላችኋለሁ በምድር የምታሥሩት ሁሉ በሰማይ የታሠረ ይሆናል፤ በምድርም የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል» /ማቴ 18፤18/ በማለት ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያቱ ሥልጣነ ክህነቱን ሰጥቷቸዋል። ይህም ያሠራችሁት ወይም የፈታችሁት ማንኛውም ነገር በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል መሠረት ወይም ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ጋር የተስማማ፣ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ በማክበር ላይ የተ መሠረተ መሆን አለበት ማለቱ ነው። ነገር ግን የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት በተቃረነ መንገድ የታሠረም ይሁን የተፈታ ምንም ነገር ተቀባይነት አይኖረውም። እንዴትስ ሊሆን ይችላል?

በገላትያ ላሉ ምእመናንና የተጻፈውን የሐዋርያውን መልእክት ስናነብ የተወሰኑ የሚያስፈሩ ቃላት እናገኛለን። «ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን፤ አስቀድመን እንዳልን እንዲሁ አሁን ሁለተኛ እላለሁ ከተቀበላችሁት የተለየውን ማንም ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን» /ገላ 6፤8-9/። እንደ ካህናት ስንኖርም ትልቁ የአገልግሎት ድርሻችን ቀድሞ ቡተሰበከልን ወንጌል፣ በእግዚአብሔር ትዕዛዛት ላይ ተመሥርተን መምራት ነው። የእግዚአብሔር ሕግጋትን በመቃረን የትኛውንም ጉዳይ በአዲስ መልክ

የማወጅ ሥልጣን የለንም። እንዲህስ ከሆነ ጌታ ስለምን ሥልጣንን ሰጠን? የተሰጠን የማሰርና የመፍታት ሥልጣንስ እንዴት ይገለጻል? ሥልናችን ግብረ ሰዶምን ለመባረክ የተቸረ ነውን?

በነቢዩ ሚልኪያስ የትንቢት ቃል ውስጥም እንዲህ የሚል ቃል ተጽፏል። «ካህኑ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር መልእክተኛ ነውና ከንፈሮቹ እውቀትን ይጠብቁ ዘንድ ይገባቸዋል። ሰዎችም ሕግን ከአፉ ይፈልጉ ዘንድ ይገባቸዋል» /ሚል 2፤7/።በመሆኑም ካህናት ሕግን ያስተምራሉ እንጂ ሕግን አይሽሩም። ሰዎችም የጌታን ሕግ የሚያገኙት (የሚሰሙት) ከካህናት እንደበት ነው። ምክንያቱም ስለእግዚአብሔር ቃል ካህኑ ከየትኛውም ምእመን የተሻለ ዕውቀት አለውና። ካህኑ መምህር ነው፣ መሪ ነው። በመሆኑም በተሻለ በተረዳው በእግዚአብሔር ሕግ መሠረት ይሠራል፤ በዚያም ላይ ተመሥርቶ ይፈታል እንጂ በተቃርኖ ቆሞ ይህን ሥልጣን ሊጠቀምበት አይችልም። ቅዱስ ጳውሎስ «እኛም ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክ...» እያለ በተናገረው ቃል በቅዱሱ ፈጣሪ ትዕዛዝ መሠረት በወጣ ሌላ የፍጡር መሠረት ላይ እንዳንታነጽ አሳስቧል። ይህንኑ ቃል በማጠናከር ባስልዮስ ዘቂሳሪያ ወቀጸዶቂያ «...ቅዱስ ጳውሎስ መላእክትን ለመርገም ደፈረ (በቃ)» በማለት ይህን ቃሉን ያጸናል። በዚህ ቃል መሠረትም በጽኑ የተወገዘ መጥፊያ ኃጢአትን ጽድቅ ለማድረግ የሚሰለፍ ካህን ሁሉ የእርግማኑ ሰለባ ነው።

ጥንቃቄ የተሞላበት የካህናት ሓላፊነት

በብሉይ ኪዳን ከእግዚአብሔር ለካህናት የተሰጠ አንድ ወሳኝ ትእዛዝ አለ። ይህም በነቢዩ ሕዝቅኤል የትንቢት መጽሐፍ ሁለት ጊዜ ተደጋግሞ ተጽፎ የሚገኝ ነው። እግዚአብሔር በሕዝቅኤል በኩል እንዲህ ይለናል። «የሰው ልጅ ሆይ! ለእስራኤል ቤት ጠባቂ አድርጌሃለሁ ስለዚህ የአፌን ቃል ስማ፤ ከእኔም ዘንድ አስጠንቅቃቸው፤ እኔ ኃጢአተኛውን በእርግጥ ትሞታለህ፤ ባልኩት ጊዜ አንተም ባታስጠነቅቀው ነፍሱም እንድትድን ከክፉ መንገድ ይመለስ ዘንድ ለኃጢአተኛው አስጠንቅቀህ ባትነግረው፤ ያ ኃጢአተኛ በኃጢአት ይሞታል። ደሙን ግን ከእጅህ እፈልጋለሁ።» /ሕዝ 10፤17-18/ ይህን ቃል በሕዝ 33 ላይም እናገኘዋለን። ጌታም ለዚህ ጉዳይ የሰጠውን ትኩረት እንረዳለን።

ምናልባት እኛ «እረኞች ነን፤ በእነዚህ በሚጠፉ ኃጢአተኛ ሰዎች ደም የምንሰቃየው፣ የምንጠየቀውስ እንዴት ነው?» እንል ይሆናል። ነገር ግን ካህናት ምእመናን ወደ ኃጢአት ሲጓዙ «ይህ ወደ ጥፋት የሚመራ መንገድ ነው» በማለት ማስጠንቀቅ ይኖርብናል። ይህንን ካደረግን ነጻነት ይኖረናል። እግዚአብሔርም እንዲህ ይላል «ነገር ግን አንተ ኃጢአተኛውን ብታስጠነቅቅ እርሱም ከኃጢአቱና ከክፉ መንገዱ ባይመለስ፤ በኃጢአቱ ይሞታል፤ አንተ ግን ነፍስህን አድነሃል» /ሕዝ 10፤19/።

ይህንንም ማሳሰቢያና የውግዘት ቃል ማከበር፣ መፍራትም አለብን። የተሳሳቱ ወገኖችንም ማስጠንቀቅ፣ መመለስ አለብን። «ይህ የሞት መንገድ ነው፤ እንደ ሥጋ ፈቃድ ከሄድክ ትሞታለህ የእግዚአብሔርንም ትዕዛዝ ጠብቅ» በማለት በመንፈስ የሚኖሩትን ልጆቻችንን ወደ ንሰሓሕይወት ልንመራቸው ይገባል፤ እንዲነጹ ለማድረግ መምከር አለብን።

ግብረ ሰዶማውያንን ለኃጢአታቸው ምክንያት እየሰጡ ማበረታታት ሳይሆን እንዲነጹ፣ እንዲፈወሱ፣ እንዲድኑ ማድረግ አለብን። የማይገባውን ማድረግ ለእነርሱም ለእኛም አይጠቅምም። እነርሱም ይጠፋሉ፤ ደማቸውም ከእኛ ይፈለጋል።

ጥያቄዎች

ጥያቄ 1.

በጸሎተ ሃይማኖት «ሐዋርያት በሰበሰቧት በአንዲት ቅድስት ቤተክርስቲያን እናምናለን» እያልን እንደግማለን፡፡ ነገር ግን ይህች ሐዋርያት የሰበሰቧት ቤተክርስቲያን ከተከፋፈለች እንዴት ቅድስት ልንላት እንችላለን? መለያየት እና ቅድስናስ እንዴት አብሮ ሊሄድ ይችላል?

መልስ፡-

በእርግጥ ይህ የሚያሳዝን ነገር ነው፡፡ ይህም በመሆኑ ቤተክርስቲያን በእምነት፣ በትምህርተ መለኮት እና በሌሎች መሠረታዊ የሃይማኖት ዐሳቦች አንድ እንድትሆን ብዙ ጥረት እየተደረገ ነው፡፡ በግብጽ ቤተክርስቲያን በኩል ይኸው ጉዳይ ትኩረት ይሰጠዋል፡፡ ጌታችን መለያየትን አይቀበልም፡፡ በቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል ውስጥ «ኖላዊ ጌር» ብለን በምንጠራው ምዕራፍ ላይ ጌታ ቤተክርስቲያን አንድ መንጋ እንድትሆን መፈለጉ፤ እረኛዋም እንድ ራሱ ክርስቶስ እንደሆነ ተመልክቷል፡፡ /ዮሐ 10፤6/ በሌላም በኩል ጌታ «ቅዱስ አባት ሆይ እነዚህን የሰጠኸኝን አንደ እኛ አንድ እንዲሆኑ በስምህ ጠብቃቸው» /ዮሐ 17፤16-22/ በማለት ለሐዋርያቱ አንድነት በጠቅላላም ለቤተክርስቲያን አንድነት የአባቱን ፈቃድ ሲጠይቅ እናያለን፡፡ ምንም እንኳን መለያየት፣

መከፋፈል የቅድስና ጉዳይ ባይሆንም ከላይ በተጠቀሰው አግባብ ግን ቤተክርስቲያን አንድ እንድትሆን ጥረት እያደረግን ነው፡፡

ጥያቄ 2.

በምንኖርበት ጊዜ ሌሎች ባልንጀሮቻችንን ሳንጎዳ ሥጋዊ ደስታን ማድረግ አንችልም?

መልስ፡-

በጥያቄው በቀረበው ዐሳብ መሠረት የሥጋ ደስታ ማድረግ የሚቻለው በአንድ ወንድና በአንዲት ሴት መካከል ወይም በጋብቻ ውስጥ ብቻ እንጂ የተፈጥሮን ሕግ በሚፃረር፣ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ በሚቃወም አግባብ በመሄድ አይደለም፡፡ ሰው በጸም ወራት ራስን በመግዛት ነገር ግን በተወሰነ ጊዜ ምግብን እና የሚጣፍጠውን በመውሰድ ደስታን ሊያደርግ ይችላል፡፡ ነገር ግን ነፍሱን በመጨቆን፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በመናቅ፣ የተፈጥሮን ሕግ በማፍረስ፣ የልብ ንጽሕናን በማጉደፍ መሆን የለበትም፡፡ ብዙ ደስታዎች ተፈቅደውልናል፤ ነገር ግን ጤናማ ያልሆኑና ተቀባይነት የሌላቸው አይደሉም፡፡

ጥቃቄ 3.

በቅድስና ሕይወት ለመራመድ፣ ለመፈወስ ዝንባሌና ፍላጎት ያላቸውን ግብረሰዶማውያን እንዴት ወደ ቤተክርስቲያን ልናቀርባቸው እንችላለን? እንዴትስ ልንረዳው እንችላለን?

መልስ፡-

አስቀድሞ መያዝ ያለበት ነጥብ ቤተክርስቲያን የእነርሱ የጥፋት መንገድ የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት ስለሚቃረን እንደ ተገቢ ነገር መቀበል አትችልም። ተግባራቸውን ተገቢ ልማድ በማድረግ ልንቀበል፤ ለዚሁም ተግባር በዚሁ መንገድ እንደተወለደ አድርገን ልናቻችልላቸው አንችልም፤ ምክንያቱ ምንም ይሁን ምን ኃጢአት ኃጢአት ነውና።

እርሱን ለመርዳት የምንከተለው የመጀመሪያ መንገድ የሠሩትን «ይህ ኃጢአት ነው፤ ይህ ርኵሰት ነው» ብሎ በማሳመን ከዚህ የሥጋ ባርነት ተላቀው መንፈሳዊ ደስታን እንዲያደርጉ መምከር ነው። የመንፈሳዊ ሕይወትን ጣዕም የቀመሰ ሰው ይህን የርኵሰት መንገድ ሊተው ይችላልና። ምክንያቱም ሰዎች ዓለማዊ በሆኑ ጉዳዮች የተጠመዱ በመሆ ናቸው ለጸሎት፣ ለዝማሬ፣ ለመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ... ጊዜ አይሰጡም። በዚህም ምክንያት መንፈሳቸው በጣም ይደክማል፤ ይህ የደከመ መንፈስ ደግሞ ፈተናን መቋቋም አይቻለ ውም። በመንፈሳዊው መንገድ እንዲመላለሱ መንፈሳቸውን የምናጠናክረው ከሆነ ግን የተሻሉ (የታረሙ) ይሆናሉ።

እንዲሁም ደግሞ ስለእነርሱ በመጸለይ፣ በመጾም፣ በማስቀደስ እና በሌሎች ባሉን መንፈሳዊ መርጃ መንገዶች ሁሉ ልናግዛቸው ይገባል። የሕክምና እርዳታ የሚያገኙበት ሁኔታም ካለ እንዲሞክሩ ማድረግ ያስፈለጋል። ነገር ግን

በየትኛውም መንገድ ኃጢአታቸውን ተገቢና ትክክለኛ ማድረግ አንችልም። ምንም እንኳን እንደ ካህንና መምህር ብንመላለስ ይሆን የማድረግ ሥልጣን ግን አልተሰጠንም።

ጥያቄ 4.

ቤተክርስቲያን በጋብቻ ውስጥና በባልና ሚስት መካከል ያለውን የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፍላጎትን እንዴት ታየዋለች? ተገቢ መሻት ወይስ የሽንፈት ጫና?

መልስ፡-

ቅዱስ አውግስጢኖስ «ተግባረ ሥጋ እንዲፈጸም የሚረዳው በተፈጥሮ ያለና የተሰጠ መሳሳብ ነው» ይለናል። በመጀመሪያ ጋብቻ የሚያስፈልገው ልጆችን ለመውለድና እግዚአብሔር እስከፈቀደ የዓለም ኑሮ እንዲቀጥል ለማድረግ ነው። ነገር ግን በዚህ ጉዳይ ውስጥ ምንም መሻት (መሳሳብ) የሚፈጥር ነገር ባይኖር ሰዎች የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፍላጎት አይኖራቸውም። በምግብ ሁኔታ ብናይ፤ ምግብ ባይጣፍጠንና የመብላት ፍላጎትም ቢጠፋ ሰዎች አይበሉም፤ ስለዚህም ይሞታሉ። በመሆኑም ይህ ይሆን ዘንድ በእነዚህ ሥጋዊ ጉዳዮች የመሳሳብን ሁኔታ አኖረ።

ስለግብረ ሥጋ ግንኙነት ስንናገር ጥቂቶች ለእግዚ አብሔር ታላቅና ፍጹም ፍቅር ያላቸው ሰዎች ይህን ተግባር ፍጹም ወይም አዘውትረው ላይፈጽሙ ይችላሉ። በሌላም በኩል ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው በመጀመሪያ

መልእክቱ እንዲህ ይላል «ለጸሎት ትተጉ ዘንድ ተስማምታችሁ ለጊዜው ካልሆነ በቀር እርስ በርሳችሁ አትከላከሉ። ራሳችሁን ስላለመግዛት ሰይጣን እንዳይፈታተናችሁ ደግሞ አብራችሁ ሁኑ» አንድ ሰው ሲጸም ከምግብ በመወሰን ራሱን መግዛት እንዳለበት ይታወቃል። በተመሳሳይ አንድ ሰው (ሚስት ወይም ባል) ነፍስን በሚጠቅም መንገድ ጸምንና ጸሎትን ማድረግ እንዲችሉ ለጊዜው ለመለየት መፍቀድ ወይም በጋራ መስማማት ይኖርባቸዋል። ሁለቱም በጉዳዩ መስማማት አለባቸው፤ ይህ ካልሆነ ግን አንዱ በሌላው ላይ ፈተናን መጥራት ይሆናል። ይህም በመፈቃቀድ ላይ የተመሠረተ ነው ሊባል አይችልም።

ነገር ግን ሥጋችን የወደደውን ሁሉ እንዲፈጽምም መፍቀድ የለብንም። ጠቢቡ ሰሎሞን የወደደውን ደስታ ሁሉ እንዳደረገ እንዲህ እያለ ይነግረናል «ዓይኖቼ ከፈለጉት ሁሉ አልከለከልኋቸውም። ልቤም በድካሜ ሁሉ ደስ ይለው ነበርና፤ ልቤን ከደስታ ሁሉ አላራቅሁትም» /መክ 2፤10/። የዚህ ታላቅ ሰው ድምዳሜ ግን ምን ሆነ? የንጉሥ ሰሎሞን ዐሳብ ቀድሞ ካሰበው በተለየና በተቃራኒ ይቀርባል። «እጄ የሠራቻትን ሁሉ የደከምሁበትንም ድካሜን ሁሉ ተመለከትኩት፤ እነሆ ሁሉ ከንቱ ነፋስንም እንደ መከተል ነበር። ከፀሐይ በታችም ትርፍ አልነበረም» ይናልናል። /መክ 2፤11/ አንድ ሰው ከዓለሙ ሁሉ ደስታን ሊፈልግ፣ ሊያደርግም ይችላል። ውሎ አድሮ ግን ራስን የመግዛት ዐሳብ

ሊያድርበት ይችላል።

ጥያቄ 5.

ሁሉም የቤተክርስቲያን አካላት ቅዱሳን ተብለው እንዲጠሩ ትኩረት የምናደርግ ከሆነ ጌታ ስንዴውና እንክርዳዱ እስከ መከር አብረው እንዲኖሩ ከተናገረው ቃል ጋር እንዴት ማዛመድ እንችላለን?

መልስ፡-

በእርግጥ እንክርዳዶች የቤተክርስቲያን አካላት አይደሉም። ጌታችን ምሳሌውን ባብራራበት በማቴዎስ ወንጌል እንደተገለጸው እንክርዳዱ የዲያብሎስ ሥራ፣ ስንዴው ደግሞ የእግዚአብሔር ሥራ እንደሆነ እናያለን።

በዓለም የኃጢአት ሥራ አለ፤ ቅዱስ ሕይወትም (አኗኗር) አለ። የእግዚአብሔር መንግሥት (ጽድቅና ጸጋው) ግን ሁሉንም ዓለም ያጠቃልላል (ይይዛል) ማለት አንችልም። ነገር ግን የቤተክርስቲያን አገልግሎት ብዙ ስንዴ እንዲኖራት የሚቻልም ከሆነ የቤተክርስቲያን አገልግሎት ብዙ ስንዴ እንዲኖራት የሚቻልም ከሆነ እንክርዳዱንም ስንዴ እንዲሆን የመምራት ተልእኮ ይዛለች ማለት ይቻላል። የሌሎችን ሕይወት ማስተካል ሥራችን ነውና። በእርግጥ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በእንክርዳድ መስሎ የተናገረው ስላልተመለሱትና ስለሚጠፉት ሰዎች ነው። በዓለም ላይ የሚፈረድባቸው (እንክርዳዶች) እና የሚፈረድላቸው (ስንዴ

ምች) ቢኖሩም ቤተክርስቲያን ግን ዛሬ ላይ ሆና ስትናገር ያለት ስንዴ ብቻ መሆኑን ነው።

ቤተክርስቲያን የምትታወቀው እግዚአብሔርን በጎብ ረት የሚያመልክ የተቀደሰ መንጋ እንዳላት ሆና ነው። እነዚህም መንፈስ ቅዱስ የሚሠራባቸው የተቀደሱ ማኅደሮች ናቸው። የቤተክርስቲያን ማለትም የእግዚአብሔር አርአያና ምሳሌ የሆኑ የእግዚአብሔር እውነተኛ ልጆች የእርሱን አርአያና ምሳሌነት የሚጠብቁ፣ በመንፈስ ቅዱስ አንድነት ያላቸው የተቀደሰ ሕይወት የሚመሩ ሰዎች ጎብረት ነው። እነዚህ የእውነተኛዋ ቤተክርስቲያን አካላት ናቸው። እንክ ርዳዱ ግን የቅድስት ቤተክርስቲያን አካል አይደለም።

ጥያቄ 6.

የእግዚአብሔርን እውነት በጋራ ስለሚሳተፉ ከአንድ መንጭተው ግን የተለያዩ፣ ስለተለያዩም የማይረክሱ አካላት ልንናገር እንችላለን?

መልስ፡-

በእርግጥ ቅዱስና ርኩስን መለያየት ይኖርብናል። ይሁን እንጂ የተለያዩ፣ ነገር ግን መልካም የሆኑ መንገዶች አሉ። ለምሳሌ ጋብቻና የድንግልና ሕይወት ሁለት የተለያዩ መንገዶች ሲሆኑ የሚያደርሱት ግን ወደ አንዱ ፈጣሪ ወደ እግዚአብሔር ነው። ነገር ግን ድንግልና እና ዝሙት ወደ ጌታ የሚወስዱ ሁለት የተለያዩ መንገዶች ናቸው ማለት አንችልም፣

አይደሉምም። ከቅድስና ሕይወት ሳይወጣ በቅድስና ውስጥ ግን የተለያዩ የክብር መንገዶች ሊኖሩ ይችላሉ። ይህም ተቀባይነት አለው።

በዚህም ምክንያት በቅድስት ቤተክርስቲያን የተለያዩ ቅርንጫፎች ይኖራሉ። ይህንንም ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ ስለመንፈስ ቅዱስ ጸጋዎች ባስተ ማረው መረዳት ይቻላል። እነርሱም «ጸጋ የተለያየ ነው መንፈስ ግን አንድ ነው» ይለናል። በአንዲት ቤተክርስቲ ያን ውስጥ መምህራን፣ ካህናት፣ ነቢያት እና ሌሎች ምእመናን ይኖራሉ። እነዚህ ሁሉ በደረጃ (በመዓርግ) ቢለያዩም ሁሉም ግን የተቀደሱ ናቸው። በጥያቄው «የእግዚአብሔርን እውነት በጋራ የሚሳተፉ» እንደተባለው ከቅድስና ሕይወት ሳይወጡ፣ በዚያ ውስጥ ሆነው የሚሳተፉ ናቸው። ጌታም መልካም ዘር ሠላሳ፣ ስድሳ፣ መቶ ያፈራል እንዲል። መለያየት ቢኖርም መልካም ፍሬ ተብለዋል። ነገር ግን በእሾህ የተከበበውን የደረቀው መልካም አልተባለም። ወፎች የለቀሙትም እንደዚያው።

ጥያቄ 7.

አንድ ግብረሰዶማዊ ወደ ቤተክርስቲያን ቢሄድ፣ ንስሓም ቢገባ ከግብረሰዶማዊነት ተግባሩም ቢቆጠብ ነገር ግን የመሻት ዐሳቡ በውስጡ እየታገለው ቢሆን ይህ ሰው በእግዚአብሔር ዓይኖች እንዴት ይታያል?

መልስ፡-

አንዳንድ ጊዜ ንሰሓ የተወሰኑ ደረጃዎች ይኖሩታል፡፡ የመጀመሪያው ደረጃ ከኃጢአት ተግባር ራስን መከልከል ነው፡፡ ምናልባትም በዚህ ደረጃ አንዳንዴ ከተግባሩ ብንታቀብም መሻቱ ግን ሊተናነቀን ይችላል፡፡ በዚህ ደረጃ ላይ ተነሳሒው በሥጋ ቢነጻም በመንፈሱ ግን እንደቀረው እንረዳለን፡፡

ሁለተኛው ደረጃ ደግሞ አእምሮውን በመግዛት ፍላጎቱን ለመለውጥ የሚችልበት ነው፡፡ ወደ ሮሜ ሰዎች በላከው መል እክቱ ሐዋርያው «እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው፣ ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምና ችኋለሁ፡፡ እርሱም ለአእምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው» /ሮሜ 12፤6/ እንዲል፡፡ ሰው አእምሮውን በመግዛት ግንዛቤውን ሊለውጥ ይችላል፤ የተለየ ዐሳብ ስለዓለም የተለየ የአስተ ሳሰብ መንገድ ያመጣል፤ ኃጢአትን ደስታ ሳይሆን ርኩሰት እንደሆነች ያስተውላል፤አእምሮው በተለወጠ ጊዜ መሻቱም ይለወጣል፡፡

ስለዚህ የመጀመሪያው ደረጃ ኃጢአት ማድረግን ሙተው ሲሆን ወደ ፍጹምነት የምንሻገረው ግን ኃጢአትን መጥላት ስንጀምር ነው፡፡ ወደ ፍጹምነት እያደገ ላለ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ኢኃዊነት ለአዲሱ ባሕርዩ ኃጢአት የማይስማማው ይሆናል፡፡ ታላቁ መምህራችን ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ የእግዚአብሔር ልጆች ኃጢአትን አያደርጉም፤ ምክንያቱም

የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና፤ ባሕርያቸው ተለውጧል ይለናል፡፡ ይህም የሕይወት ተሐድሶን ያሳየናል፡፡ ካህናትም እንደ እረኝነታችን ሥራችን በአዲሱ የሕይወት ዐሳባቸው ላይ እንዲያተኩሩ፣ መንፈሳዊ ዐሳባቸውንም በተግባር እንዲገልጹት ሰዎችን ወደዚህ የሕይወት ተሐድሶ (ንሰሓ) መምራት ነው፡፡ዕለት በዕለትም ተነሳሕያን የሚቀበሉትን ብቻ ሳይሆን የሚስማማቸውን መንፈሳዊ ሕይወት ያገኛሉ፡፡ በመንፈሳዊም ሕይወታቸው ውስጥ በእግዚአብሔር ደስታን ያገኛሉ፡፡

ጥያቄ 8.

የግብጽ ቤተክርስቲያን በሰው ሠራሽ የእርግዝና መከላ ከያዎች ላይ ምን አስተያየት አላት?

መልስ ፡-

የግብጽ ቤተክርስቲያን በማስወረድ (abortion) መንገድ ካልሆነ በስተቀር መከላከል ለሚፈልጉ መብት ትሰጣ ለች፡፡ ይህም ማለት እርግዝናን ማቋረጥ/termination of pregnancy/ ሳይሆን መከላከልን /prevention of pregnancy/ ብቻ ነው፡፡ ትኩረት መደረግ ያለበት እርግዝና አንዴ ከተከሰተ ፅንስን ማስወረድ ኃጢአት ነው፡፡ ሌላው ቀርቶ የፅንሱ ዕድሜ አንድ ሰዓት ብቻ ቢሆን እንኳን ማስወረድ ኃጢአት ነው፡፡ ስለዚህም እርግዝናን በመከላከል ላይ ብቻ ያተኮረ ከሆነ ቤተክርስቲያኗ ትቀበላለች፡፡

ክፍል 2.

የሴቶች ክህነት

የመጽሐፍ ቅዱስ ክብር

እኔ በመጀመሪያ ለእናንተ መናገር የምፈልገው እኛ ለመጽሐፍ ቅዱስ ያለንን ክብር ነው። በእርግጥ ማንኛውም ሰው መጽሐፍ ቅዱስን እንደሚያከብር ምናልባት ይናገር ይሆናል፤ ነገር ግን በተግባር የሁልጊዜ ጉዳዩ አይደለም።

ብዙ ሰዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ኃይለ-ቃል ከሙተማመን (ከመመሥረት) ይልቅ በራሳቸው አእምሮ፣ በማሰብ ችሎታቸው እና በራሳቸው መረዳት ላይ ይተማመናሉ። እኛ መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚል ለማየት እና የትምህርተ መለኮትን መሠረት የዶግማችንም መነሻ ለማድረግ ዝግጁ ነን። ለምሳሌም፡- መጽሐፈ ምሳሌን ብናነብ «በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራስህም ማስተዋል አትደገፍ» ይላል። /ምሳ 3፤5/ ሰዎች በራሳቸው መረዳት ስለሚያዩ ብዙ ዶግማዎችና ብዙ የትምህርተ መለኮት ፅንሰ ዐሳቦች ተፈጥረው እናገኛለን። «ለሰው ቅን የምትመስል መንገድ አለች፤ ፍጻሜዋ ግን የሞት መንገድ ነው» የሚል ማስጠንቀቂያ በድጋሚ ተሰጥቷል። /ምሳ 14፤12/ እንዲሁም ተመሳሳይ ጥቅስ በምሳ 16፤25 ተደግሟል።

ሰው የእርሱ አእምሮ /አውቀት/ ጥቅል እንደሆነ ሲያስብ

የእርሱ የሥነ መለኮት መረዳት ለእርሱ ተስማሚ ይሆናል። ይህ ምናልባት አንዳንድ ጊዜ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚቃረን ትምህርት ነው። ከራሣችን አእምሮ ይልቅ መጽሐፍ ቅዱስን ማክበር ይገባናል፤ይህ ከመጀመሪያ ጀምሮ የእግዚአብሔር ትዕዛዝ ነው። ለምሳሌ ከሙሴ በኋላ እስራኤላውያንን የመራውና የሙሴ ደቀመዝሙር ለነበረው ለኢያሱ የእኛ ጌታ እግዚ አብሔር ምን እንዳለው ብናነብ «የዚህ ሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ፤ ነገር ግን የተጻፈበትን ሁሉ ትጠብቅና ታደርግ ዘንድ በቀንም በሌሊትም አስበው። በዚያን ጊዜ መንገድህ ይቃና ልሃል፤ ይከናወንልሃልም» ያለውን እናገኛል። /ኢያ 1፤8/

ሙሴም እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት እንደሠራ ብዙ ጊዜ ተገልጿል። በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ውስጥ በተራራው ስብከት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቃሉ ላይ ምንም እንዳንጨመር፣ ምንም እዳንቀንስ አዝዞናል። እንዲህ ለሚያደርግም ቅጣት ይሰጠዋል ብሏል። /ማቴ 5፤17/ እኔም መጀመሪያ ባቀረብኩት ትምህርቴ ከገላትያ መልእክት ላይ እንደጠቀስኩት ቅዱስ ጳውሎስ፡- «ነገር ግን እኛ ብንሆንም ወይም ከሰማይ መልአክ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን የሚሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን፤ አስቀድመን እንዳልን እንዲሁ አሁን ሁለተኛ እላለሁ፤ ከተቀበላችሁት የተለየውን ማንም ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን ይላል» /ገላ 1፤8-9/። እኛም መጽሐፍ ቅዱስንና የእርሱን ትምህርት ማክበር አለብን።

ይህንን የምልበት ምክንያት ጥቂት ምሁራን «የዘፍጥረት የመጀመሪያዎቹ ዐሥራ አንድ ምዕራፎች እና የነቢዩ ዮናስ ታሪክ እንዲሁም ጥቂቶቹ የነቢዩ ሕዝቅኤል ትንቢቶች አፈ ታሪኮች ናቸው» ማለታቸውን ስለሰማሁ ነው። ሰዎች አእምሮአቸውን ለመጽሐፍ ቅዱስ በማስገዛት ፈንታ መጽሐፍ ቅዱስን ለአእምሮአቸው ማስገዛት ጀምረዋል። እነርሱ የሚቀበሉት ሁሉ ትክክል ነው። እነርሱ የሚቀበሉት ካልሆነ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እነርሱ የማይቀበሉትን አያከብሩትም። ስለሆነም እነርሱ ለመጽሐፍ ቅዱስ ያላቸው ክብር እንደሚገባው አይደለም።

አንዳንድ ሰዎች «ይህ በብሉይ ኪዳን ስለተጻፈ አን ቀበለውም፤ እኛ የምንቀበለው በሐዲስ ኪዳን ውስጥ የተጻፈ ውን ብቻ ነው» ይሉ ይሆናል። በብሉይ ኪዳን ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔር ቃል እንዴት እምቢ ማለት እንችላለን?

አንድ ጊዜ ከቤተክርስቲያን ባለሥልጣን (ኦርቶዶክሳዊ ያልሆኑ) ጋር እየተወያየሁ ነበር፡- እኔ ከቅዱስ ጳውሎስ መልእክት ጥቅስ ጠቀስኩ። እርሱ ግን «ይህ በቅዱስ ጳውሎስ ተነገረ እንጂ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አይደለም» አለኝ። ከዚያ እኔም «የቅዱስ ጳውሎስ መልእክታት ከመንፈስ ቅዱስ ናቸው ወይስ አይደሉም?» ስል ጠየቅኹት እርሱም አሰበና «አዎ ከመንፈስ ቅዱስ ናቸው» አለኝ። ታዲያ እኔም አሁን የጠቀስኩልህ «እነኝህ በመንፈስ ቅዱስ የተነገሩ የእግዚአብሔር

ቃላት ናቸው» አልኩት።

እስቲ ለእኛ ጠቃሚ የሆኑ ሁለት ጥቅሶችን እናንብብ። ቅዱስ ጳውሎስ በሁለተኛው ጢሞቴዎስ መልእክት፡- «ከሕፃንነትህ ጀምረህ ክርስቶስ ኢየሱስን በማመን መዳን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጡህ የሚችሉትን ቅዱሳት መጻሕፍት ዐውቀሃል፤ የእግዚአብሔር ሰው ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሣፅ፣ ልብንም ለማቅናት፣ በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል» የሚል ተጽፏል። /2ኛ ጢሞ 3፤15-16/ እንደገና ቅዱስ ጴጥሮስም፡- «ቅዱሳት መጻ ሕፍት በሰው ፈቃድ አልመጡምና፣ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩት» ይላል /2ኛ ጴጥ 1፤21/።

ዶግማ እና ሥነመለኮት የትሕትና መንፈስ ይፈልጋል። ትሑት ሰው ራሱን ከቅዱሳት መጻሕፍት በላይ ከፍ አድርጎ አያስቀምጥም፤ መቀበል አለመቀበል፣ መጨመር ወይም መቀነስ ትሕትና አይደለም። እኔ አስቀድሜ እንደተናገርኩት አንዳንድ ሰዎች ቅዱሳት መጻሕፍት ግብረ ሰዶምን እንደ ሚቃወሙ ሲያውቁ ግብረ ሰዶማዊነትን ለማስከበር ቅዱሳት መጻሕፍትን ይቃወማሉ። የሴቶች ክህነትንም ቅዱሳት መጻ ሕፍት እንደማይፈቅዱ ሲመለከቱ ሴቶችን ለማስደሰት የመጽ ሐፍ ቅዱስን ትምህርት ለመቃወም ዝግጁ ይሆናሉ።

ስለዚህ እኔ የሴቶች «ክህነት» የሚለውን ትምህርት አሁን መመርመር እወዳለሁ። በመጀመሪያ እንደ መግቢያ፡- ሴቶች እናቶቻችን፣ እኅቶቻችን እና ለእኛ መንፈሳዊ ልጆቻችን መሆና ቸውን መናገር እፈልጋለሁ። እኛ እነርሱን እንወዳቸዋለን፤ እናከብራቸዋለን። ስለእነርሱም እንጸልይላቸዋለን፤ በቤተክርስቲያን ውስጥም ሓላፊነቶችን እንሰጣቸዋለን።

ሴቶች በኮፕቲክ ቤተክርስቲያን

በኮፕቲክ ቤተክርስቲያን በሺሕዎች የሚቆጠሩ ሴቶች ሰንበት ትምህርት ቤት መምህራን አሉን። በካይሮ ብቻ ከ0ሥር እስከ 0ሥራ አምስት ሺሕ ሴቶች የሰ/ት/ቤት መምህራን አሉ። በመንፈሳዊ ትምህርት ቤቶቻችንና በኮፕቲክ ተቋም የሚያስተምሩ አራት ሴቶች አሉን። አንዷ ብሌይ ኪዳንን ታስተምራለች፤ ሁለተኛዋ የዕብራይስጥ ቋንቋ፣ ሁለቱ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ያስተምራሉ። በማንኛውም ቤተክርስቲያን (በግብጽ አርቶዶክስ) የማኅበረሰብን እንቅስቃሴ የሚያደ ራጁና የሚከታተሉ (የሚቆጣጠሩ) ሴቶች አሉን፤ በቤተክር ስቲያን ሰበካ ጉባኤ (መማክርት) ውስጥም ብዙ ሴቶች አሉን። እነርሱም ብዙ ሓላፊነቶች አሉአቸው።

ሴቶች በመጽሐፍ ቅዱስ

የሴቶች ሓላፊነቶች ለእነርሱ የተሰጡት ከመጀመሪያው ነበር። ስለሆነም ብዙ ሴቶች ነቢያት መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደሚገኙ መጥቀስ /መዘርዘር/ እንችላለን። የሙሴ እኅት ማርያም ነቢይት ነበረች፤ የእስራኤላውያን መስፍን የነበረችው

ዲቦራ ነቢይት ነበረች፤ እነርሱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ነበሩ፤ ከጌታችን መስቀል አጠገብም አብዛኛዎቹ ሴቶች ነበሩ። ከወንዶች ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ ብቻ ነበር። ሑልዳን ነቢይት ነበረች፤ በጌታችን ልደት ጊዜ የነበረችው የፋኑኤል ልጅ ሐና ነቢይት ነበረች፤ ስለዚህም እነርሱ ነቢያት መሆን ይችላሉ፤ ችግርም የለውም። ንግሥታትም ይሆናሉ፤ አስቴር ሁሉንም ሕዝብ ያዳነች ንግሥት ነበረች። ይህ ትክክል ነው ብልህ /አስተዋይ ጥበበኛ/ ሴት ሕዝቦቿን ታድናለች። ማርያም መግደላዊትም አስደሳቹን ዜና የጌታችንን ትንሣኤ ለ0ሥራ አንዱ ሐዋርያት እንድታውጅ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ተልካ እንደነበር እናውቃለን። /ዮሐ 20፤17/

በሐዋርያት ዘመንም ብዙ ሴቶች ቤቶቻቸው አብያተ ክርስቲያናት እንዲሆኑ ሰጥተዋል። ከእነርሱም ውስጥም የወንጌላዊው ቅዱስ ማርቆስ እናት ቅድስት ማርያም ነበረች። ቤቷ ቤተ ክርስቲያን ሆነ፤ ይህ በሐዋርያት ሥራ መጸሐፍ ውስጥ ተገል ጿል። /ሐዋ 12፤12/ እንደዅም የአቂላ፣ የጵርስቅላ እና የልድያ ቤትም በሮሜ መልእክት ውስጥ ተጠቅሶአል። /የሐዋ 16/

ብዙ ሴቶች ለጌታ ተልከዋል፤ እርሱንም አገልግለዋል። ከነዚህም ጥቂቶቹ ሴቶች በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ተጠቅ ሰዋል «ከዚህ በኋላ እየሰበከና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት የምሥራች እየተናገረ በከተማየቱ፣ በየመንደሩም ያልፍ ነበር። 0ሥራ ሁለቱም ከእርሱ ጋር ነበሩ፤ ከክፉዎች መናፍስትና ከደዌም ተፈውሰው የነበሩ አንዳንድ ሴቶች

እነርሱም፡- ሰባት አጋንንት የወጡላት መግደላዊት ማርያም የምትባል፣ የሄሮድስ አዛዥ የኩዛ ሚስት፣ ዮሐናም፣ ሶስናም ብዙዎች ሌሎችም ሆነው በገንዘባቸው ያገለግሉ ነበር» /ሉቃ 8፤1-3/

ክህነት በመጽሐፍ ቅዱስ

ሴቶች ምናልባት ሙሉ ፍቅርና ትልቅ ስሜት ይኖራቸዋል፡፡ ፍቅራቸውና ስሜታቸው ለክርስቶስ ታማኝ ከሆነ በጣም ጠቃሚዎች መሆን ይችላሉ፡፡ ነገር ግን እንደዚህ ቢሆንም ሴት ካህን ሆና የሚያሳይ አንድ ነጠላ ምሳሌ እንኳ ከሙሉ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ማግኘት አንችልም፡፡ ይህ ደግሞ እግዚአብሔር ሴቶችን እንደጨቆናቸው ሳይሆን ለሌላ ሓላፊነት እንደጠራቸው ያሳያል፡፡ ክህነት መለኮታዊ ጥሪ ነውና፡፡ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሴቶች ለብዙ ብዙ ሓላፊነቶች እንደተጠሩ በእውነት ግልጽ ነው፤ ለክህነት ግን አይደለም፡፡

የመጀመሪያው ክህነት የቤተክርስቲያን ፓትርያርኮች ክህነት ነው፡፡ አባታችን አብርሃም፣ አባታችን ኖኅ፣ አባታችን ይስሐቅ አባታችን ያዕቆብ እነዚህ ሁሉ ወንዶች ናቸው፡፡ ሁለተኛው የክህነት ዓይነት በዘፍጥረት ውስጥ የተገለጸው የመልከ ጼዴቅ ክህነት ነበር /ዘፍ 14፣ ዕብ 7/ እንዲሁም የአሮንና የልጆቹ ክህነት፤ ሁሉም ግን ወንዶች ነበሩ /ዘጸ 28፤1/

በአጠቃላይ በብሉይ ኪዳን ውስጥ አንዲትም ሴት ካህን አልነበረችም፡፡ በትክክል እግዚአብሔር የፈለገው ቢሆን እርሱን ማን ይከለክለዋል? በሙሴ፤ አሮን እና ከአሮን ልጆች ለክህነት

የሚመረጡትና ለእግዚአብሔር የሚቀደሱት የመጀመሪያ ልጆች ሁሉ ወንዶች ነበሩ፡፡

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመጀመሪያ ካህናት፣ ሊቃነ ካህናት ወይም የመጀመሪያ ዓለም አቀፋዊ ጳጳሳት እንዲሆኑ የመረጣቸው ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ሁሉም ወንዶች ናቸው፡፡ በእነርሱ የተሾሙትም የመጀመሪያዎቹም ጳጳሳት ወንዶች ናቸው፡፡

ክህነት በቤተክርስቲያን ትውፊት

በመጽሐፍ ቅዱስ ብቻ አይደለም፤ በትውፊት፣ በአጠቃላይ ታሪክ ውስጥም ምሳሌ የምትሆን አንድም ሴት ካህን አልነበረችም፤ እኛ የመጽሐፍ ቅዱስን ዶክ እና ትምህርቱን መከተል አለብን፡፡ ምክንያቱም የክርስቲያን ሕይወት ከአንድ ትውልድ ወደሚቀጥለው ትውልድ የሚቀባበሉት ነውና፡፡ ለምሳሌ በመጀመሪያው የቆሮንቶስ መልእክት ቅዱስ ጳውሎስ ስለቅዱስ ቁርባን ሲናገር፡- «ለእናንተ ደግሞ አሳልፌ የሰጠሁትን እኔ ከጌታ ተቀብያለሁና» ብሏል /1ኛ ቆሮ 11፤23/፡፡

እግዚአብሔር እምነትን (ዶግማን)፣ ሥነመለኮትን፣ ሥርዓተ ቅዳሴን ለሐዋርያት አሳልፎ ሰጥቶአቸዋል፡፡ ሐዋርያትም ለደቀመዛሙርቶቻቸው (ለእነርሱ ደቀመዛሙርት) ለመጀመሪያ ዎቹ ጳጳሳት አሳልፈው ሰጥተዋል፡፡ እነርሱም ለሚቀጥለው / ለሌላው/ ትውልድ አሳልፈው ሰጥተዋል፡፡ ይህ ዶግማ እስከ እኛም ጊዜ ደርሷል፡፡ ስለዚህ ምክንያት ቅዱስ ጳውሎስ የኤፌሶን ጳጳስ ለነበረው ለደቀመዝሙሩ ጢሞቴዎስ «ብዙ ሰዎች የመሰ

ከሩለት ከእኔም የሰማኸውን ሌሎች ደግሞ ሊያስተምሩ ለሚችሉ ለታመኑ ሰዎች አደራ ስጥ» ብሏል።/2ኛ ጢሞ 2፤2/ትምህርቱ ከቅዱስ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ፤ ከጢሞቴዎስ ደግሞ ለታመኑ ሰዎች እንደገናም ከነዚያ ከታመኑ ሰዎች ለሌሎች ተሰጥቶ ነበር። ይህን ትውፊት ነው እስከ አሁን ድረስ በዘመናት ሁሉ ከሐዋርያት ጀምሮ የተቀበልነው።

በእርግጥ እግዚአብሔር ሴቶችን ለክህነት መጥራት ቢፈልግ ሴቶችን ነቢያት እንዳደረገ ካህናትም ባደረጋቸው ነበር፤ ቤተክርስቲያን የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች ስብስብ ናትና። እያንዳንዱ ተከታይ የተወሰነ ሥራ ያከናውናል ፣/ይሠራል/ ሁሉም ተከታይ አንድ ዓይነት ሥራ መሥራት አለበት ማለት ግን አንችልም። በክርስቶስ ሰውነት እያንዳንዱ አባል የራሱ ማዕረግ፣ የራሱ ክብር፣ የራሱ ሥራና የራሱ አስፈላጊነት /ጠቃሚነት/ አለው። ሁሉም ተከታይ ራስ፣ ሁሉም ዓይን፣ ሁሉም እጅ፣ ሁሉም ልብ ይሆናል ማለት አንችልም።

ሴት ራስ ለመሆን ያልተጠራች ከሆነ ምናልባት ልብ ለመሆን ተጠርታ ይሆናል፤ ልዩነት ግን የለውም። እያንዳንዱ ተከታይ በቤተክርስቲያን ውስጥ የራሱ ሥራ አለው። ይህ ደግሞ ሐዋርያው ስለመንፈስ ቅዱስ ሰጥታዎች በተናገረ ጊዜ የተባለው ነው። እኛ የመጀመሪያው የቆሮንቶስ መልእክትን ስናነብ፦ «ዳሩ ግን አሁን ብልቶች ብዙዎች ናቸው፤ አካል ግን አንድ ነው... እግዚአብሔርም በቤተክርስቲያን አንዳንዶችን አስቀድሞ ሐዋርያትን፣ ሁለተኛም ነቢያትን፣ ሦስተኛ አስተማሪዎችን፣

ቀጥሎም ተአምራት ማድረግን፣ ቀጥሎም የመፈወስን ሥጦታ፣ እርዳታንም፣ አገዛዝንም፣ የልዩ ልዩ ዓይነት ልሳኖችንም አድርጎአል። ሁሉ ሐዋርያት ናቸውን? ሁሉስ ነቢያት ናቸውን? ሁሉስ ተአምራትን ይሠራሉን? ሁሉስ የመፈወስ ስጦታ አላቸውን?» /1ኛ ቆሮ 12፤20/

ነገር ግን እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ብልት የራሱን ሥራ ይሰጣል። ወንዶችና ሴቶች በአንድ በተወሰነ ሓላፊነት ላይ ተፎካካሪ /ተቀናቃኝ/ መሆን ግን አይችሉም። ሴቶች ለቤተክርስቲያን ጠቃሚ የሆነ ሥራዎችን መሥራት ይችላሉ። ነገር ግን ለክህነት አልተጠሩም። በዚህ እኛ ተወቃሽ መሆን የለብንም። ምክንያቱም ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ነው እንጂ የእኛ አይደለም።

በብሉይ ኪዳንም ሆነ በሐዲስ ኪዳን አንድ ምሳሌ መገኘት ከቻለ እኛ ልንቀበል ዝግጁ ነን። የእግዚአብሔር ቃል እንቀበላለን እንጂ አንቃወምም። ነገር ግን አዲስ ትምህርት መፈጠመር ደግሞ አንችልም።

ራስ ማን ነው?

ሐዲስ ኪዳን ራስ አድርጎ የሚጠራው ማንን ነው? ወንድን ወይስ ሴትን? ይህ በኤፌሶንና በቆሮንቶስ መልእክት ውስጥ «ነገር ግን የወንድ ራስ ሁሉ ክርስቶስ የሴትም ራስ ወንድ ነው... ሴት ከወንድ ናት እንጂ ወንድ ከሴት አይደለም። ሴት ስለወንድ ተፈጠረች እንጂ ወንድ ስለሴት አልተፈጠረምና ስለዚህ ሴት ከመላእክት የተነሳ በራስዋ ስልጣን

ሊኖራት ይገባል»። ተብሏል /1ኛ ቆሮ 11፤3 እና 8-1 ኤፌ 5።/

ወንድና ሴት አንድ ላይ ይተባበራሉ። ነገር ግን ወንድ የሴት ራስ ነው። በቤት ውስጥ ባል ሚስቱን ራስ የሚያደርጋት ከሆነ የእርሷ ራስ የሆነ ባሏ በሚገኝበት በቤተክርስቲያን ጉባኤ ሁሉ እርሷ ራስ መሆን ትችላለች? ወይም እርሷ ባሏን «አንተ በቤት ውስጥ የእኔ ራስ ነህ» እኔ ደግሞ በቤተክርስቲያን ውስጥ ላንተ ራስ ነኝ ልትለው ትችላለች? የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እንደራሴ ካህኑ ነውና።

ድንግል ማርያም እና ካህናት

ሴቶች ካህናት ለመሆን የተጠሩ ቢሆን ኖሮ ድንግል ማርያም በዓለም ውስጥ የመጀመሪያዋ ሴት ካህን በሆነች ነበር። ከቅድስት ድንግል ማርያም የምትበልጥ ቅድስት ሴት በዓለም የለችምና....ጉዳዩ የይገባኛል ቢሆን ደግሞ ከድንግል ማርያም የበለጠ የሚገባት ሴት የለችም፤ ይሁን እንጂ ቅድስት ድንግል ማርያም ካህን ለመሆን አልጠየቀችም። እርሷ የሐዋርያት መንፈሳዊ እናት ነበረች፤ ነገር ግን ካህን ለመሆን ግን የይገባኛል ጥያቄ አላቀረበችም።

ዲያቆናዊትነት እና ምሥዋዑን ማገልገል

ይህ ክህነትን ብቻ የሚመለከት አይደለም፤ ነገር ግን የምሥዋዑ አገልግሎት የዲያቆን ነው። ሐዋርያት ሰባት ዲያቆናትን ሲሾሙ ምን ነበር ያሉት? «ወንድሞች ሆይ በመልካም የተመሰከረላቸውን፣ መንፈስ ቅዱስና ጥበብ

የሞላ ባቸውን ሰባት ሰዎች ለእናንተ ምረጡ፤ ለዚህ ጉዳይ እንሾማ ቸዋለን።» ነበር ያሉት /የሐዋ 6፤3/

በቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ለምሥዋዑ አገልግሎት ለትምህርት አገልግሎት ወይም ለግብረገብ ወይም ምስጢራትን ካህናት ለሴቶች ሲፈጸሙ ካህኑን እንዲረዱ ጥቂት ዲያቆናውያት እናገኛለን። ነገር ግን ምሥዋዑን ለማገልገል፣ ቅዱስ ቁርባንን ለማከበር፣ ወይም ለማጥመቅ አልተሾሙም። ቅዱስ ጳውሎስ በጢሞቴዎስ መልእክቱ በቤተክርስቲያን ሴቶች ወንዶችን እንዲያስተምሩ አልፈቀደችላቸውም። /2ኛ ጢሞ 11፤15/ በኮፕቲክ ቤተክርስቲን ሴቶች ሴቶችን ልጃገረዶችን ሕፃናትን እንዲያስተምሩ ይደረጋል እንጂ ወንዶችን አያስተምሩም።

ይቅርታ፤ እኔ ሴቶች ያዘኑ እንዲሆኑ አልፈልግም፤ ነገር ግን ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ነው። ይህ ችግርም አይደለም፤ ለተወሰኑ ሰዎች የተወሰነ ጸጋ /ስጦታ/ መስጠቱን ያሳያል እንጂ። ይህ ሴቶችን መቃወምም አይደለም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ስጦታ የመከፈል ጉዳይ ነው።

እኔ ወደ ሮሜ መልእክት መመለስና ይህን ጉዳይ በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ ለእኛ ምን እንደሚል ማሳየት እፈልጋለሁ። «እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ የእምነትን መጠን እንዳካፈለው እንደ ባለአእምሮ እንዲያስብ እንጂ፣ ማሰብ ከሚገባው አልፎ በትዕቢት እንዳያስብ በመካከላችሁ ላለው ለእያንዳንዱ በተሰጠኝ ጸጋ እናገራለሁ። በአንድ አካል ብዙ ብልቶች እንዳሉን የብል

ቶቹም ሥራ አንድ እንዳይደለ እንዲሁ ብዙዎች ስንሆን በክርስቶስ አንድ አካል ነን፤ እርስ በርሳችንም እያንዳንዳችን የሌላው ብልቶች ነን፤ እንደተሰጠንም ጸጋ ልዩ ልዩ ስጦታ አለን። ትንቢት ቢሆን እንደ እምነታችን መጠን ትንቢት እናናግራለን» ሮሜ12፤3-6። እያለ ማንኛውንም ተልእኮ ወደ መዘርዘር ይሄዳል። በርግጥ ክህነት አይደለም እንጂ በቤተክርስቲያን ሴቶች ተልእኮ አላቸው፣ ነገር ግን ብዙ ሌላ ዓይነት ሐላፊ ነቶችና ሥራዎች ናቸው። ሐዋርያው በመጀመሪያው ጢሞቴ ዎስ መልዕክቱ «ሴት በነገር ሁሉ እየተገዛች በዝግታ ትማር፤ ሴት ግን በዝግታ ትኑር እንጂ ልታስተምር ወይም በወንድ ላይ ልትሰለጥን አልፈቅድም» ብሏል /1ኛ ጢሞ 2፤11-12/። ያም ማለት በሥርዓተ ቅዳሴም ውስጥ የጸሎቱ ሥራ የካህኑ ነው፤ ሴት ግን በዝግታ ትሳተፋለች እንጂ ወንድን ልታስተምር ወይም በወንድ ላይ ልትሰለጥን አይገባም።

ሴቶችና የክህነት ሥራ /አገልግሎት/

በክህነት አገልግሎት ውስጥ ለሴቶች የማይመች /የማይ ስማማ/ ብዙ ነገር አለ። ለምሳሌ ወንዶችን ማጥመቅ፥- ሴት እንዴት ወንድን ማጥመቅ ትችላለች? ቀላል አይደለም። ሴት ጳጳስ ብትሆን እና ካህናትን ብትሾም እርሷ የሾመቻቸው ካህናት በሥልጣኗ ሥራ፣ በመሳርጓ ሥር (በግዛቷ ሥር) የእርሷ በታቾች ይሆናሉ። ይህ ደግሞ ከመጽሐፍ ቅድስ አስተምህሮ ጋር ይቃረናል።

እርሷ ቅዱሱን ቅባት እንዴት ሊድርጋ ወንዶችን መቀባት ትችላለች? ሴቶች ወደ ቤተክርስቲያን መግባት ስለማይች ሉበትስ ጊዜ ምን እንበል? ያ ወቅት አገልግሎቷን ለማከና ወን ለእርሷ ቀላል አይደለም። ደግሞ እርሷ ካህን ብትሆንና ለዘጠኝ ወራት ብታረግዝ እንዲሁም በወለደችና ቤት በምት ቆይበት በአራስነት ጊዜዋስ? አገልግሎቷ ምን ይሁን? ከዚህ ባለፈ ዝርዝር ጉዳይ ውስጥ መግባት አልፈልግም። ነገር ግን በቤተክርስቲያን ውስጥ ከክህነት ውጭ የሆነ ሌላ አገል ግሎት በቋሚነት እንዲያገለግሉ የሚያግዟቸው ሴቶችን የሚመ ለከቱ ብዙ ነጥቦች አሉ።

የቤተክርስቲያን ምሥጢራት አገልግሎት የተሰጡት ለወንዶች ነው

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የቤተክርስቲያንን የምሥጢ ራት አገልግሎት በሚሰጥበት ጊዜ ለሴቶች የምሥጢራትን አገልግሎት አልሰጠም። ለምሳሌ፡- በዮሐንስ ወንጌል ላይ እንደተገለጸው ጌታችን ክህነትን ሲሰጥ ሥልጣነ ክህነትን የሰጠው ለዐሥራ አንዱ ሐዋርያት ብቻ ነው። «ኢየሱስም ዳግመኛ ሰላም ለእናንተ ይሁን አብ እንደላከኝ እኔም ደግሞ እልካችኋለሁ አላቸው፤ ይህንም ብሎ እፍ አለባቸውና መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ። ኃጢአታቸውን ተይዘባቸዋል አላቸው» /ዮሐ 20፤21-23/። ጌታችን ይህን የሰጠው ለዐሥራ አንዱ ሐዋርያት ነው እንጂ ለማንኛዋም ሴት አይደለም።

ምሥጢረ ጥምቀትንም በሰጣቸው ጊዜ የማቴዎስ

ወንጌልን ብናኑበ «ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ግን ኢየሱስ ወደ አዘዛቸው ተራራ ወደ ገሊላ ሄዱ፤ ባዩትም ጊዜ ሰገዱለት፤ የተጠራጠሩ ግን ነበሩ፡፡ ኢየሱስ ቀረበና እንዲህ ብሎ ተናገራቸው፤ ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ፤ እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ያዘዛችኋቸውንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው፡፡ እነኾም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» /ማቴ 28፤16-20/ ይላል፡፡ እርሱ የማስተማርንና የማጥመቅን ሥልጣን ለዐሥራ አንዱ ሰጣቸው፡፡ ምንም እንኳ ብዙ ሴቶች ቅዱሳት ቢሆኑም፣ እርሱን ቢያገለግሉም፣ እስከ መስቀሉ ቢከተሉትም፣ ክህነትን ግን ለዐሥራ አንዱ ብቻ ሰጠ፡፡ /ሉቃ 8፤1-3 ዮሐ 19፤25/

ስለ ቅዱስ ቍርባንም ደግሞ ቅዱስ ጳውሎስ «ለእናንተ ደግሞ አሳልፌ የሰጠሁትን እኔ ከጌታ ተቀብያለሁና» ይላል /1ኛ ቆሮ 11፤23/፡፡ እርሱ ይህን ምሥጢር የተቀበለው ከጌታችን ነው፡፡ ይህ ምሥጢር ይሁዳ ከተለየ በኋላ ለዐሥራ አንዱ ሐዋርያት በጌታችን የተሰጠ ነው፡፡ እርሱም «ይህን ለመታሰብ ቢያዩ አድርጉት...» አላቸው፡፡ እንዲሁም «... ያዘዝኋችሁንም እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድር ጓቸው» ብሏቸዋል፡፡ ይህም ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የተማሩትን ማለት ነው፡፡ ይህም ደግሞ ለዐሥራ አንዱ የተነገረ ነበር፡፡ ጌታችን ከትንሣኤውም

በኋላ ለአርባ ቀናት ለዐሥራ አንዱ እየተገለጠ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ምስጢር ይነግራቸው ነበር፡፡ የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚመለከት ነገር ሁሉ ይነግራቸው ነበር፡፡

ሴቶች ለእነርሱ በጣም የሚስማማውን ሐላፊነትና አገል ግሎት እየከናወኑ በሴትነታቸው ቢኖሩ እንደሚሻል አስባለሁ፡፡ ወፍ በዛፍ ላይ ሆና አስደሳች ዝማሬን ትዘምራለች፤ በጫካ ውስጥም አንበሳ ያገሣል፤ ወፏ አንበሳ ለመሆን ብትፈልግ ተስ ማሚ አይደለም፡፡ እንደ አንበሳ ከማግሣት ይልቅ ጣፋፊዬን ዝማሬ በዛፍ ላይ መዘመር ለርግብና ለድንቢጥ (ለወፎች) እጅግ በጣም መልካም ነው፤ አንበሳም እንደ ወፍ እዘምራለሁ የሚል ከሆነ ተቀባይነት አይኖረውም፡፡ እንግዲህ ሴቶች ለሴቶች በተሰ ጠው አገልግሎት ውስጥ ይሁኑ፤ ወንዶችም ለወንዶች በተሰጠው አገልግሎት ውስጥ ይሁኑ፡፡

የሴቶች ሐላፊነቶች

ሴት ብዙ ሐላፊነቶች አሏት፡፡ ከእነዚህም ሐላፊ ነቶች ውስጥ ለቤተክርስቲያን አዲስ ትውልድን ማዘጋጀት (መተካት)፣ ለልጆች መንፈሳዊ ክብካቤን መስጠት ነው፡፡ ዋናው ችግር ግን ሴቶች ለልጆቻቸው መንፈሳዊ ክብካቤ የሚያ ደርጉበት ምንም ሰዓት የላቸውም፡፡ እኔ በታሪክ ውስጥ የምጠ ቅሳት ቅድስት ሴት አለች፤ እርሷም የሙሴ እናት ዮካቤድ ናት፡፡ በዚህች ቅድስት እናት በተሰጠው ትምህርት ምክ ንያት ሙሴ 40 ዓመት እስኪሞላው ብዙ ፈርዖናዊ ጣዖት

አምልኮዎች ባሉበት በፈርያን ቤተመንግሥት ውስጥ ኖረ። እናቱ በልጅነቱ በውስጡ በተከለችው ሃይማኖታዊ ትምህርት ምክንያት ግን ሙሴ የሃይኖት ሰው ብቻ ሳይሆን የሃይማኖት ጀግናም ሆነ። እንዴት? ምክንቱያም በልጅነቱ ቅድስት እናቱ በውስጡ በተከለችው እምነትና የሃይማኖት ትምህርት ነው።

ሴቶች ልጆቻቸውን የሚንከባከቡ (በሃይማኖት ትምህርት የሚያ ሳድጓቸው) ከሆነ ለቤተክርስቲያን ካህናት (ቀሳውስትን) ያዘጋ ጁልናል። በርግጥ የቤተክርስቲያን ካህናት በአንድ ወቅት ልጆች ነበሩ። እናም ልጆችን እናቶቻቸው የሃይማኖት ትም ህርት በደንብ የሚሰጥዋቸው፣ የሚያስረዷቸውና የሚንከ ባከቧቸው ከሆነ እናቶች (ሴቶች) በራሳቸው ቀሳውስት ሳይ ሆኑ ቀሳውስትን ማዘጋጀት ግን ይችላሉ፤ በእነርሱ ይከብ ራሉ፤ ይከበራሉም።

ጥያቄዎች

ጥያቄ 1.

ሴቶችን ክህነት የሚሾም ጳጳስ በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚኖረው በምን ሁኔታ ነው?

መልስ፡-

ሴቶችን የሚክን ጳጳስ በእኛ ቤተክርስቲያን የለም። ሴቶችን የሚክን ጳጳስ በሁሉም አርቶዶክሳዊ ቤተክርስቲያን እንደማይኖር አስባለሁ፤ ሴቶችን የሚክን ጳጳስ በካቶሊክ ቤተክርስቲያንም ደግሞ እንደሌለ ይሰማኛል። እኔ ከመጽሐፍ

ቅዱስ የምናስተምረውን ብቻ ነው እየተናገርኩ ያለሁት፤ ሴቶችን በክህነት መሾም በቤተክርስቲያን ውስጥ መከፋ ፈልና መለያየትን ለማምጣት ዓይነተኛ ምክንያት መሆኑ ንም መናገር እፈልጋለሁ። በጳጳሳትና በቀሳውስት መካከል አለመግባባትን እንጂ ቤተክርስቲያን ሴቶችን ክህነት በመሾሟ የምታገኘው ጥቅም ምንድን ነው? በሌሎች ጳጳሳት የተሾሙትም ወይም የአንግሊካን «ቤተክርስቲያን» በራሷ «ጳጳሳት» የሾመቻቸውን ግብረሰዶማውያን «ካህናት» እና ‹‹ካህናት›› ሴቶችን ብዙ አህጉረ ስብከቶች አንቀበልም ብለዋል።

በጣም በግልጽነት ሌላ መጥቀስ የምፈልገው ነጥብ አለ። እባካችሁ ይቅርታ አድርጉልኝ እኔ እነዚህን ቃላት ስናገራቸው አዝናለሁ። ቤተክርስቲያን እንደ ቀሳውስት ክህነትን ለሴቶች በመስጠት ሴቶችን ልታስደስት ትሞክር ይሆናል፤ አሁንም እተከሰተ ያለው ይህ ነው። ከዚህ በኋላ ለሴቶች ካህናት መሆን ብቻ በቂአቸው አይደለም፤ እነርሱ ጳጳሳትም መሆን ይፈልጋሉ። ጵጵስና ከተሾሙ በኋላ እንኳ ለእነርሱ በቂ አይደለም፤ በዚህም ሴቶች እግዚአብሔር ወንድ ነው ወይስ ሴት ነው? ብለው መጠየቅ ይጀምራሉ። በርግጥ በመለኮታዊ አምላክ ዘንድ ጸታ የለም፤ ነገር ግን እነርሱ ታዲያ «አባታችን ሆይ በሰማይ የምትኖር...» የምንለው ለምንድን ነው? እያሉ መጠየቅ ይጀምራሉ። ለምን «እናታችን ሆይ» እንልምም? ይላሉ ይህ በብዙዎች የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ጉባኤዎች ውስጥ ያለ ችግር

ነበር። የተወሰነው ደግ «በሰማይ የምትኖሩ ወላጆቻችን ሆይ» እንበል በማለት አስታራቂ ዐሳብ ለማቅረብ ይሞክራል። ይህ ዐሳብ ግን መጽሐፍ ቅዱስን መለወጥ እንችላለን፤ እንደ ማለት ነው። እኛ በመጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር አባት ተብሎ የተጠቀሰባቸውን ቁጥሮች ለይተን ብናወጣ ግን በጣም ብዙ እናገኛለን።

መጽሐፍ ቅዱስን የምንለውጥ ከሆነ በሌላ ሃይማኖቶች የእኛ ክርስትና ምን ይባል ይሆን? እነርሱ ይህ መጽሐፍ የእግ ዚአብሔር መጽሐፍ አይደለም ሊሉ ይችላሉና። ማስተካከያ ለማድረግ መሞከር ሊኖርብን ነው፤ እነርሱ የሚሏቸው ቃላት ግን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በመንፈስ ቅዱስ የተነገሩ ቃላት አይደሉም።

ጥያቄ 2.

ሴቶች ክህነት እንዲሾሙ የዓለም አብያተክርስቲያናት ጎብረት ይሰማማል? ለአንግሊካን ቀሳውስት ሴቶች ምን ማድረግ እንደሚገባቸው ምክር መስጠት ይወዳሉ?

መልስ፡-

ይህ እንዳይከሰት እፈልጋለሁ፤ እጸልያለሁም። እኔ ልለው የምችለው ይህ ነው። ስለ ቤተክርስቲያን ደኅንነት ምንም ዓይነት መከፋፈልና መለያየት እንዲኖር አልፈልግምና ይህ እንዳይከሰት እንጸልያለን።

ጥያቄ 3.

በተወሰኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ትክክለኛነት ላይ ጥያቄ የሚያነሡ ሰዎች አሉ። ለዚህ ምላሽዎ ምንድን ነው?

መልስ፡-

እኔ በግልጽ ልናገር የምፈልገው የመጽሐፍ ቅዱስ ትችት (critics) ብዙ ጉድለቶች አሉበት። እስቲ አንድ ምሳሌ ልስጥ፥ ይህን የምለው እኛ የምንኖረው በክርስቲያን ሀገር ስላልሆነ ነው። በዚያም የሆነውን አስገራሚ አጋጣሚ እንደምሳሌ ላን ሣላችሁ። ፕሮፌሰሩ በመንፈሳዊ ኮሌጅ ውስጥ የዮሐንስን ወንጌል ማስተማር ጀመረ፤ ሲያስተምርም «የዮሐንስ ወንጌል ጸሐፊ ማን ነው? ከጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀመዛሙርት አንዱ ነበር ወይስ በዳኛ መቶ ክፍለ ዘመን የኖረ ሌላ ዮሐንስ ነው? በማለት ጠየቀ። በመጨረሻም የዮሐንስ ወንጌል ጸሐፊ ዮሐንስ እንደሆነም ደመደመ። በዚህም ምክንያት መጽሐፍ ቅዱስ በእግዚአብሔር፤ በመንፈስ ቅዱስ፥ በኢየሱስ ክርስቶስ በደቀመዛሙርቱ ወይም በሁለተኛው መቶ ክፍለ ዘመን በሌሎች ሰዎች ተጽፎ እንደሆነ «እናንተ መጽሐፋችሁን አታውቁትም» ተባልን። ይህ የትችት መነሻ ዐሳብ ክርስትናን ለመቃወም ጠቅሞአል፤ በብዛትም ታትሞአል።

ለምሳሌ፡- ዲዳትን (Dedacht) ታውቃላችሁ በክርስ ቲያን ቀሳውስት ላይ ሰፊ ክርክር /ውይይት/ አድርጎአል። አብዛኛው የመከራከሪያ ዘዴዎቹ የዚህ ዓይነት የመጽሐፍ ቅዱስ ትችት ነበር፤ ብዙዎቹ ነጥቦች ክርስትናን ለመቃ

ወም ተወስደዋል። እናንተ የተወሰነው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ተረት ነው፤ የምትሉ ከሆነ ክርስቲያን ያልሆኑት ደግሞ ምና ልባት ይህን ነጥብ ወስደው «መጽሐፍ ቅዱስ አፈ ታሪክ /ተረት/ ለመሆኑ ከክርስቲያን መሪዎች ከካህናቱም ከክርስቲ ያኖችም ምስክርነት አለን» ይላሉ።።

ወንድሞቼ እነዚህን መጻሕፍት በምታሳትሙ ጊዜ ከፍተኛ ጥንቃቄ አድርጉ፤ የሚኖረውን አደጋ በአእምሮአችሁ ውስጥ አኑሩ፤ አሁን እነርሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተወ ሰኑትን መጻሕፍት መንፈሳዊነት ጥያቄ እያደረጉት ነው፤ ይህ ማለት ችግሩ ጥርጣሬ ነው።። ምክንያቱም ይህ መንፈሳዊ ነው ወይስ አይደለም? የሚል የጥርጣሬ ጉዳይ ነው።። ይህ ደግሞ ከሐዋርያት የተቀበልነው ትውፊት አከራካሪ ሆነ ማለት ነው።።

መጽሐፍ ቅዱስን የሚመለከት ከዓለም አብያተ ክርስ ቲያናት ጉባኤ የተቀበልነው የመጽሐፍ ቅዱስ ትውፊት (ቀኖና) ጥያቄ ውስጥ ገባ ማለትም ነው፤ አሁንም ገና አልተቀ በሉትም።። ይህ ለአንድ ሕዝብ እምነት መልካም ነው? በሥነ መለኮት ደቀመዛሙርት በተወሰነ ትምህርት ተቀባይነት የሚያገኝ ከሆነ ሰዎች ሁሉ የራሳቸውን መጽሐፍ ቅዱስ አጠራጣሪ መጽሐፍ እንደሆነ ማየታቸው ተቀባይነት ሊያገኝ ይችላል? ታዲያ ጥቅሙ ምንድን ነው?

አንድ ጊዜ ተማሪው «እኔ በእምነት ሙሉ ነበርኩ፤ በዚህም ምክንያት ምሁር ለመሆን መንፈሳዊ ትምህርት ቤት

ሂድኩኝ፤ ከጥቂት ዓመታት በኋላ እምነቴን አጣሁት።። ምክንያቱም በመን ፈሳዊ መንገድ የተቀበልኩት ማንኛውም ነገር ለመቀበልና ላለመቀበል አጠያያቂ ጉዳይ ሆነ።። እናም ምን ተከሰተ? ክርስትና ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው እምነት ሳይሆን የፍልስፍና ዓይነት ሆነ፤ ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ከጻፈው የመጀመሪያ መልእክቱ ውስጥ ጥቂት ላነብላችሁ እፈልጋለሁ፡- እርሱ ምንም እንኳን በርሱ ዘመን ታላቅ ምሁር በነበረው በግማልያል እግር ሥር ተቀምጦ የተማረ ታላቅ ምሁር ቢሆንም ምን አለ? «እምነታችሁም በእግዚአብሔር እንጂ በሰው ጥበብ እንዳ ይሆን ቃሌም፣ ስብከቴም መንፈስንና ኃይልን በመግለጥ ነበረ እንጂ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም።። በበሰሉት መካከል ግን ጥበብን እንናገራል፤ ነገር ግን የዚህችን ዓለም ጥበብ አይደለም፤ የሚሻሩትንም የዚህችን ዓለም ገዢዎች ጥበብ አይደለም» አለ /2ኛ ቆሮ 2፤4-6/።።

በዚሁ ምዕራፍ ቅዱስ ጳውሎስ፡- «መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊው ነገር ጋር አስተያይተን መንፈስ በሚያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እንናገራለን እንጂ የሰው ጥበብ በሚያስተ ምረን ቃል አይደለም» ይላል /1ኛ ቆሮ 2፤13/።። እኛ የመንፈስ ቅዱስ አስትንፋስ ለሆነው ለመጽሐፍ ቅዱስ አእምሮአችንን ለማስገዛት ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስን ለእኛ አእምሮ ማስገዛት እንሞክራለን።። ታዲያ ከዚህ አልፈን መጽሐፍ ቅዱስን ለመተ ቸት እንነሣለን?

በእርሱ ዘመን ቅዱስ ጳውሎስ በጣም የተማረ ሐዋርያ ነበር። እርሱ ግን በየዋህነት የመንፈስ ቅዱስን ቃላት ተጠቀመ፤ ነገር ግን አሁን እኛ የዓለምን ጥበብ ወይም የሰዎችን ጥበብ ለመጠቀም እንሞክራለን። ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ያለን ክብር ምንድን ነው? በመንፈሳዊ ትምህርቶቻችን ሰዎችን በመጽሐፍ ቅዱስ ትችት ማስጨነቅ? ወይስ የመጽሐፍ ቅዱስን መንፈስ መሰጠት ነው ያለብን? መንፈሳዊ ትምህርት (ሥነ መለኮት) ፍልስፍና ከሆነ ጥሩ ፍልስፍና አይደለም፤ የጥርጣሬ ፍልስፍና ነው እንጂ። አንድ ጊዜ አንድ ሰው ወደ ራሱ እያስ መለከተ «አዳም ትርፋማ የሚያደርጉትን ብዙ ነገሮች ያውቅ ነበር፤ ነገር ግን መልካምና ክፉ ከምታሳውቀው ዛፍ ለመ ብላት ፈለገ፤ ያም የዕውቀት ዛፍ ነበር፤ እሱ መልካም ነገርን ብቻ ያውቃል። ከዚያ በኋላ ግን ክፉ ነገርንም ማወቅ፣ ሁሉንም ነገር መጠራጠርም ጀመረ» አለ።

ጥያቄ 4.

ድንግል ማርያም ኢየሱስ ክርስቶስን በእጇ ይዛዋለች፤ በቅዱስ ቁርባንም ጊዜ ካህኑ ቅዱሱን ሥጋና ክቡሩን ደም በእጆቹ ይወስዳል። ሴቶች የክርስቶስን ሥጋና ደም በእጃቸው መውሰድ እንዲገባቸው ያልተፈቀደው ለምንድን ነው?

መልስ፡-

እኛ ለማንኛውም ነገር ተገቢውን ትርጉም መስጠት አለብን፤ ክርስቶስ ኢየሱስ የሚገለጥላቸው ቅዱሳን ሴቶች አሉ።

ነገር ግን ይህ ቅዱስ ቁርባን አይደለም። በእናትነትና በክህነት መካከል ሰፊ ልዩነት አለ። ድንግል ማርያም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በእጆቿ ታቅፋው ነበር ስንል ይህ እናትነቷን ለመግለጥ ነው እንጂ ቅዱስ ቁርባንን መያዝዋን አይደለም።ሴቶች የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም እንዲወስዱ የተፈቀደላቸው በእጃቸው ብቻ አይደለም፤ በልባቸው በውስጣ ቸውም ነው።

ደግሞስ ድንግል ማርያም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በእጆቿ ስታቅፈው የክህነትን ሥራ እየሠራች ነበር? ቅዱስ ቁርባንን መያዟ ነበር? አይደለም። ሥጋውና ደሙ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ደም እንደመሆኑ ጉባኤው (ምእመናን) በመላ ይቀበሉታል፤ ሴትና ወንድ የሚል ልዩነት የለም፤ ልዩነት ሳይኖር ሁሉም ከቅዱስ ቁርባን ይቀበላሉ። በሥርዓተ ቅዳሴ (Eucharist)፤ ጽርስፎራው፣ ጎብስቴ፣ ወይኑ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ደም እንዲለወጥ የሚጸለይ ጸሎት ነው። በድንግል ማርያም እንደዚህ ዓይነት ክሥተት ግን አልነበረም፤ ያ አንድ ሌላ ነገር ነበርና።

ጥያቄ 5.

ቅዱስ ጳውሎስ ሴት ስለወንድ ተፈጠረች እንጂ ወንድ ስለሴት አልተፈጠረምና ያለውን ቃሉን እንዴት ያብራሩታል?

መልስ፡-

ሐዋርያው ስለ ሥነፍጥረት እየተናገረ ነው። ምክን

ያቱም ወንድ መጀመሪያ ተፈጥሮአል፤ ከዚያም እኩል ረዳቱ ልትሆን ሴት ተፈጠረች፤ ሴትና ወንድ በእግዚአብሔር ፊት እኩል ናቸው፤ አንድ ሰው ስለፈለገ መጀመሪያ ወይም መጨረሻ መሆን አይችልም። እያንዳንዱ ሰው መጀመሪያ ወይም መጨረሻ የሚያደርገው ሥራው ነው፤ በሥራዎቻቸው በእግዚአብሔር ፊት እኩል ናቸው። ነገር ግን በሀብታቸው /በጸጋቸው/፣ በሓላፊ ነታቸው ይለያያሉ። ወንዶች ልጆች ለምን አንወልድም ብለው ለምን አይጠይቁም? እያንዳንዱ የራሱ ቦታ አለው።

ጥያቄ 6.

ክርስቲያኖች ሁሉ ካህናት ናቸው የሚል ነገር አለ? በሹመት ካህን መሆን ከዚህኛው ክህነት የሚለየው እንዴት ነው?

መልስ፡-

በመንፈሳዊው ትርጉም ሁላችንም ካህናት ነን። ነቢዩ ዳዊት «እጅ መንሳቴም እንደሠርክ መሥዋዕት ትሁን» ይላል /መዝ 2/ እርሱም የምስጋና መሥዋዕት የመንፈሳዊ መሥዋዕት ነው። ይህ መንፈሳዊ ክህነት ነው፤ እንጂ ምስጢረ ክህነት አይደለም። «በፊትህ ጸሎቴን እንደ ዕጣን ተቀበለኝ» ይላል /መዝ 2/። ይህ ሥልጣነ ክህነት ነው ምናልባት ይህ በወንዶች ወይም በሴቶች ሊነገር ይችላል። ይህ የክህነት መንፈሳዊ ትርጉሙ ነው እንጂ የቤተክርስቲያንን ቅዱሳን ምሥጢር የሚያስተዳደርና በምሥዋዑ የሚያገለግል ክህነት ትርጉም አይደለም።

ጥያቄ 7.

አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ዕድሜአቸው ከ13 ዓመት በታች ለሆኑ የክርስቲያን ልጆች ቅዱስ ቍርባን መሰጠት የለበትም፤ የሚሉት ለምንድን ነው?

መልስ፡-

በእኛ ቤተክርስቲያን ቅዱስ ቍርባንን ለማንኛውም ልጅ እንሰጣለን፤ መንፈሳዊ ሕይወትን ከሚጀምርበት ከጥምቀት በኋላም ቅዱስ ሜሮንን እንቀባለን። በካቶሊክ ቤተክርስ ቲያን ይህ እንደሚታወቅ አስባለሁ። እኛ ከጥምቀት በኋላ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ለልጆች እንሰጣለን።



የቤተ-ክርስቲያን አኗኗር ይህ የሆነ፤ እንግዲህ
ከዚህ አንፃር ዛሬ በዓለም ላይ በጣም
እየተስፋፋ ስለመጣው ወደፊትም መነጋገሪያ
ሆኖ ሊቀጥል ስለሚችለው ፈተና እሱንም
ለማሸነፍ የጌታችን ኃይልና ጸጋ
ስለሚጠይቀው ጉዳይ እናንሣ። ይህም
የግብረ-ሰዶማዊነት ጉዳይ ነው። መነጋገሪያ
ጉዳይ ሊሆን የሚገባው ባይሆንም ይህን ጉዳይ
መነጋገሪያ አድርጌ በማንሣቴ እጅግ እያዘንኩ
በአገልግሎቴ ተገድጄ ልመክር ግን
እወዳለሁ።



ዋጋ ብር 15.00

WOW - design 0912200949